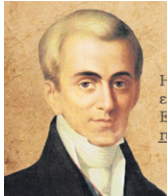

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Οι «άλλοι» είναι πατριώτες, «εμείς» μειοδότες και προδότες

Η νίκη θα είναι δική μας, αν βασιλεύσει εις την καρδίαν μας μόνο το αίσθημα το Ελληνικό. Ο φιλήκοος των ξένων είναι προδότης.

Ιωάννης Καποδιστριας

• ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ σχήμα λόγου υπερβολής ο τίτλος του σημειώματος, που ακολουθεί, αλλά μία σειρά κραυγαλέων νομοθετημάτων και

συνεχίζεται στη σελ. 2

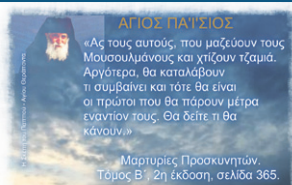
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ και ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ (Ε.Ε.)

Όπως και σε πολλά άλλα θέματα – προβλήματα το κατεστημένο κρύβει τα βαθύτερα... του Σατανά, έτσι και στο πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.). Ξεκίνησε ως Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (Ε.Ο.Κ.) πολ-

συνεχίζεται στη σελ. 2

Οι Γάλλοι έκαναν την αμαρτία μόδα

ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

«Ας τους αυτούς, που μαζεύουν τους Μουσουλμάνους και χιλιάδες τζαμιά. Αργότερα, θα καταλάβουν τι συμβαίνει και τότε θα είναι οι πρώτοι που θα πάρουν μέτρα εναντίον τους. Θα δείτε τι θα κάνουν.»

Μαρτυρίες Προσκυνητών. Τόμος Β΄. 2η έκδοση, σελίδα 365.

του Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου

χιλιάδες έγιναν Μουσουλμάνοι. Γιατί; Γιατί έχουν κάνει την αμαρτία μόδα. Βλέπεις όμως, ελέγχονται και θέλησαν να αναπαύ-

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΡΑΣΟΦΟΡΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΣ

ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ

(Ένας εκ των 12 διωχθέντων)

Τέτοιο έγκλημα στην δισχιστική εκκλησιαστική ιστορία δεν υπήρξε. Μέσα σ' ένα βράδυ «δολοφόνησαν 12 αγίους αρχιερείς για να τους αρπάξουν τους θρόνους!»

συνεχίζεται στη σελ. 6

π. Ιγνάτιος Μαδενλίδης (επίσκοπος Πενταπόλεως) Ο ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ο μακαριστός π. Ιγνάτιος υπήρξε λειτουργός του μυστηρίου της Ευχαριστίας, όπου συνήγαγε τα τέκνα του Θεού «τα εσκορπισμένα» στο Δείπνο της Θείας αγάπης...

συνεχίζεται στη σελ. 3

“Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως” (Α΄ Τιμ. 6,12)

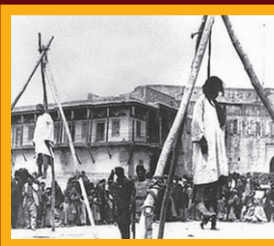
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ ΚΓ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 264 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΜΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ ΜΑΙΟΣ 2019

ΜΑΪΟΣ

Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΘΡΗΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ

Εγκαίνια Κων/πόλης 330 μ.Χ.

Γενοκτονία στον Πόντο 1919

Άλωσις της Κων/πόλης 1453

σελ.4

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

Δεν είμεθα φιλοπόλεμοι, όχι όχι. Εμείς που ανεβήκαμε στα ψηλά βουνά, στο Βίτσι και το Γράμμο, και πολεμήσαμε υπέρ πίστεως και πατριδος, λέμε όχι στον πόλεμο. Εγώ, που ε γνώρισα καλά το λαό της Μακεδονίας και κινδύνευσα μετ' αυτού κατ' επανά-
συνεχίζεται στις σελ.6

ΤΟ ΝΕΡΟ - «Πηγή ζωής»

«Και είπεν ο Θεός· γενηθήτω στερέωμα εν μέσω του ύδατος και έστω διαχωρίζον ανά μέσον ύδατος και ύδατος, και εγένετο ούτως» (Γεν. 1, 6).

Το νερό συμβολίζει τη ζωογόνο δύναμη, με την οποία ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο. Ο “ποταμός” (Γεν. 2, 10) μετατρέπει την γη και τη μεταβάλλει σε ολάνθιστο περιβάλλον (Παράδει-

Ημέρα 3η

Τότε είπε ο Θεός: «Να συναχθούν σε έναν τόπο τα νερά και να φανεί η στεριά»
Έτσι κι έγινε.
Κι συνέλαξε ο Θεός κρητή τη στεριά και το σίγαμα των υδάτων το είπε «θάλασσα»
Και έβλε ο Θεός ότι ήταν καλό.

σο), είναι το σύμβολο του Αγίου Πνεύματος που ζωογονεί τον κόσμο και τους ανθρώπους.

Ο αρχαίος φιλόσοφος Θαλής ο Μιλήσιος, λέει ότι η αρχή είναι το νερό και ξεκίνησε από την παρατήρηση ότι η τροφή όλων των όντων αλλά και τα σπέρμα-
τα όλων των οργανισμών βρίσκονται σε υγρή μορφή. Αυτό όμως που κάνει τα πράγματα
συνεχίζεται στη σελ.5

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ;;;

(Είναι μια στήλη που θα γράφει σύντομα διάφορα επίκαιρα θέματα, που οι άλλοι δεν τα γράφουν... για να τα μαθαίνετε)

Α) ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΜΕ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ...

Β) ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ... ο επόμενος στόχος!

συνεχίζεται στη σελ.3

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΚΑΚΟΒΟΥΛΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ «Ναι, δεν ανεβαίνει σε χαϊδουράκι... Όμως χρησιμοποιεί το αστικό λεωφορείο» (Αδχ. Πέτρ.) σελ. 5-8

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ (1974 - 2019) 42ο μέρος

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. Πόση ήταν! Πόση έμεινε! Και τι απέχινε...

Για δεκάδες χρόνια, πριν την εκλογή του Ιερωνύμου Α΄ στο πηδάλιο της Εκκλησίας, κυριαρχούσε το πνεύμα και η πρακτική της καθολικής αδιαφορίας. Τα πάντα ήταν παρατημένα στη ροή της ρουτίνας. Ένας πελώριος εκκλησιαστικός μηχανισμός σε εξάρθρωση απορροφημένος από την τυπική γρα-

φειοκρατία. Το κλίμα άλλαξε μονομιάς με την άνοδό του στον αρχιεπισκοπικό θρόνο. Άρχισε να μελετά τις καινούργιες συνθήκες και να κτίζει τις απαραίτητες υποδομές με διάκριση και διεσδυτικότητα. Ένα από τα πολλά σχεδιασμένα προγράμματα αφορούσε το νοικοκυρέμα των οικονομικών της Εκ-

κλησίας. Και άμεσα προχώρησε σ' αυτό αξιοποιώντας την εκκλησιαστική περιουσία και κάνοντας το μεγάλο άλμα – πρωτόγνωρο για κείνη την εποχή – να καταρτίσει το ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, έργο αδιανόητο ακόμη και για την πολιτεία, η οποία σήμερα το υλοποιεί μετά από μισό αιώνα).

συνεχίζεται στις σελ.

Πάπας Φραγκίσκος: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ (για το καλό μας)

Ο Πάπας σε ομιλία του προς την “Ποντιφική Ακαδημία Κοινωνικών Επιστημών”, έκανε έκκληση για μια παγκόσμια διακυβέρνηση.

«Το έθνος κράτος – είπε – δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν κάτι το απόλυτο, σαν ένα νησί σε σχέση με τον περιβάλλοντα χώρο». Και πρόσθεσε: «Το έθνος κράτος δεν είναι πλέον σε θέση να προμηθεύσει το κοινό καλό των πληθυσμών του μόνο».

Και για να διευκολυνθεί η εφαρμογή νέων πολιτικών όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, είναι απαραίτητη μια «ειδική αρχή (special authority) που θα έχει συγκαταθεί νόμιμα και κατόπιν συμφωνίας» (ποιών);.

Προχώρησε και πιο πέρα, προτείνοντας να μεταφερθούν οι εξουσίες από τα έθνη σε «δικυβερνητικούς θεσμούς (“intergovernmental

institutions”) που θα διαχειρίζονται τα κοινά τους συμφέροντα».

Καταδίκασε τον «αυξανόμενο εθνικισμό που αγνοεί το κοινό καλό» επειδή βάζει φρένο στην είσοδο λαθρομεταναστών στην Ευρώπη.

Και κατέληξε ο Πάπας Francis. «Αυτό το παγκόσμιο κοινό καλό, με τη σειρά του, πρέπει να αποκτήσει μια πιο έντονη νομική αξία σε διεθνές επίπεδο».

Ταύτα έφη Πάπας Francis!

Οι «άλλοι» είναι πατριώτες, «εμείς» μειοδότες και προδότες

συνέχεια από την 1η σελίδα

διατάξεων τής άριστερης κυβέρνησης, πού μᾶς ἐπιτρέπει νά διαπιστώνουμε μέ τρόπο, ὅτι οἱ κυβερνῶντες τόν ταλαίπωρο αὐτό τόπο, κάνουν ὅτι μποροῦν γιά νά μειώσουν, νά ἀμαυρώσουν, νά ἀκυρώσουν, νά καταργήσουν, καί νά ταπεινώσουν, ὅλα ἐκεῖνα τά ἀπαραχάρακτα ἀξιακά πού μέχρι τώρα χαρακτηρίζαν τήν ἐθνική μας ταυτότητα.

• ΚΑΠΟΙΑ ἀπό τά πολλά πού «ἀποφασίζονται» καί ὑλοποιοῦνται μέ συχνότητα μυδραλιοβόλου ἀπό «ἐμᾶς», ὡς «στρατηγικός σχεδιασμός» ἀφελληνισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καταγράφονται ἐδῶ, σέ ἐπώδυνη σύγκριση μέ ἐκεῖνα τά πατριωτικά τά ὁποῖα ὑπερασπίζονται οἱ κυβερνήσεις καί διαχρονικά συνοδεύουν τούς πάγιους σχεδιασμούς τῶν γύρω λαῶν (*ανεξαρτήτως κυβερνήσεών τους*), πού ἀγαποῦν καί σέβονται τήν ἱστορία καί τήν πατρίδα τους.

• Οἱ ΑΛΛΟΙ: Χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά ἀπό τήν Ἑλλάδα μας στήν Καλκούτα, ὑπάρχει ἓνα σχολεῖο

πού τολμᾷ νά κάνει αὐτό πού ἔπαισαν νά κάνουν πολλά σχολεῖα στήν... «ὀρθόδοξη» Ἑλλάδα, παρ' ὅτι πού σ' αὐτό φοιτοῦν μαθητές πού ἀνήκουν σέ διαφορετικές θρησκείες καί δόγματα. Αὐτό ὅμως δέν ἐμποδίζει στό σχολεῖο αὐτό, πού ὀνομάζεται «Ἅγιος Ἰγνάτιος» καί ἀνήκει στόν «Σύλλογο τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας Καλκούτας» (διευθύνεται ἀπό τήν δραστηρία Ἑλληνίδα Μοναχή Ἱεραπόστολο Νεκταρία) νά γίνεται ἡ ὀρθόδοξη πρωινή προσευχή ἀπό τούς 600 καί πλέον μαθητές (*κυρίως Ἰνδουιστές*), καί κανένας δέν ἐνοχλεῖται!!

• Οἱ «ΕΜΕΙΣ»: Ἐδῶ στήν Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, οἱ ἐκκλησιομάχοι τοῦ ὑπουργείου Ἀ παιδείας καί ἐξαχρειώσεως, ἀπό ἔμφυλες (καί ἔκφυλες) θεματικές δράσεις ἐντός Σχολείων, κατόρθωσαν νά ἐκπαρθωρῶσουν τήν πρωινή προσευχή καί τά θρησκευτικά ἀπό τά περισσότερα σχολεῖα, γιά νά μὴν... ἐνοχλοῦνται οἱ μουσουλμάνοι λαθροπρόσφυγες... Ὁ μισέλληνας κ. Γαβρόγλου κάνει καλή δουλειά (!!)

Καί ἡ ἀρχιεπισκοπή τόν ἐναγκαλιέται. **Ντροπή σας μωρέ.**

• Οἱ ΑΛΛΟΙ: Ὁ Οὐγγρος πρόεδρος Ὀρμπαν, ἀνακοίνωσε πρό ἡμερῶν σειρά οἰκονομικῶν μέτρων γιά στήριξη τῆς οἰκονομίας. Μερικά ἀπ' αὐτά εἶναι, ἡ ἰσόβια φοροαπαλλαγὴ γιά τίς πολύτεκνες γυναῖκες. Προῖκα 31000€, ἄτοκο δάνειο γιά κάθε παιδί πού θά γεννηταί, στίς ἀνύπαντρες κάτω τῶν 40 ἐτῶν καί ἐν συνεχείᾳ θά σβῆνεται τό 1/4 τοῦ δανείου γιά κάθε παιδί ἀπ' αὐτά. Ἐπίσης ὑπογράμμισε ὅτι πρέπει νά ὑπερασπισθοῦμε τήν οὐγγρική μας ταυτότητα καί τήν χριστιανική μας κληρονομιά. Καί τό πλέον ἐντυπωσιακό, κλειστά σύνορα γιά νά μὴν ἰσλαμοποιηθεῖ (ἐποικισθεῖ) ἡ χώρα ἀπό ἀνεξέλεγκτους μουσουλμάνους. Οὐγγρος πατριώτης καί ὄχι Ἑλληνας πολιτικός ἐθνομηδενιστής.

• Οἱ «ΕΜΕΙΣ»: Ἡ μισᾶθη κυβερνητική

γραμμὴ εἶναι, «ἀνοικτὰ σύνορα». Ἀνεξέλεγκτη εἰσορὴ μεταναστῶν ἐδῶ, γιά νά γεννήσουν(!!) μουσουλμάνους καί νά... λύσουμε τό δημογραφικό μας πρόβλημα. Καί κάτι ἀκόμη πιό ριζοσπαστικό, νά διώξουμε τόν χριστιανισμό μας ἀπό τόν τόπο μας, γιατί εἶναι συντήρηση καί ἐνόχληση τῶν μουσουλμάνων ἐποίκων. Π.χ. νά κατεδαφίσουμε τό ἐκκλησάκι τῆς Ἐλευθερώτριας Παναγίας στόν Ἐλαιώνα (εἶναι ἔτοιμες οἱ μπουλντόζες) γιατί θά προκαλοῦνται οἱ μουσουλμάνοι στό τζαμί πού κτίσαμε μέ τὰ λεφτά τῶν χριστιανῶν. Τέτοια παράνοια βεβαρημένων ψυχικά ἀνθρώπων πού ὑποτίθεται μᾶς κυβερνοῦν...

• Οἱ ΑΛΛΟΙ: Στὴ Δανία μᾶλλον ξύπνησαν καί προχωροῦν σέ ἀφαίρεση ὑπηκοότητας ἰθαγένειας «μεταναστῶν» οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν ἢ εἶναι ὑποπτοί σέ τρομοκρατικές δράσεις. Τό μέτρο θά ἐπε-

κταθεῖ καί σέ παιδιά τους τὰ ὁποῖα ἔχουν γεννηθεῖ στὴ Δανία 2ης καί 3ης γενιάς...!!

• Οἱ «ΕΜΕΙΣ»: δίνουμε ἄσυλο καί «χαρτιά» (ἔ, τι χαρτί κι ἂν ἔχετε διακηρύξει ὁ πολὺς κ. Βίτσας πρό ἡμερῶν στήν Κοινότητα τῶν πακιστανῶν) μόνιμης διαμονῆς σέ ἄλλοδαπούς καί λαθροεπικιστές, μέ χαλαρές προϋποθέσεις, χωρίς ἐξονυχιστικούς ἐλέγχους, ἂν αὐτοὶ εἶναι κρυφοὶ στρατευμένοι τοῦ ISIS... Καί τό χειρότερο, δίνουμε ἑλληνική ἰθαγένεια καί ταυτότητα σέ χιλιάδες λαθροπρόσφυγες, πού θά κάτσουν σταδιακά στό σβέρκο μας διά παντός, ἐπιβάλλοντας μέ τὴ βία τῆ Σαρία καί τὴν Τζιχάντ...

• Οἱ ΑΛΛΟΙ: Ναὶ τῆς Ἰταλικῆς Γερουσίας στό νόμο Σαλβίνι γιά τὴ νόμιμη ἄμυνα τῶν θυμάτων. «Εἶναι μιά πολὺ ωραία ἡμέρα, τελικὰ το ἱερό καί ἀπαραβίαστο δικαίωμα τῶν Ἰταλῶν στὴ νόμιμη ἄμυνα ἐπιβεβαιώθηκε. Ἀπὸ σήμερα οἱ ἐγκληματίες θά ξέρουν ὅτι εἶναι δυσκολότερο νά εἶσαι διαρρήκτης» ἔγραψε ὁ Σαλβίνι.

• Οἱ «ΕΜΕΙΣ»: Βάζουμε χειροπέδες καί τόν τρέχουμε στό αὐτόφωρο τόν 90χρονο γέροντα πού εἶχε τὰ κόστια νά πυροβολήσει τόν διαρρήκτη πού μπούκαρε στό σπίτι του νά τόν ληστεύει. Ἡ ΕΛΑΣ στίς ὁδηγίες τῆς ὅταν μᾶς κλέβουν, μᾶς συμβουλεύει νά κάνουμε ὅτι «**κοιμόμαστε**». Ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, δικαίωμα ἔχει ὁ κάθε Ζάκ καί ληστής νά μπουκάρει στά χρυσοχοεῖα καί καταστήματα γιά νά τὰ κλέψει ἀλλὰ ὁ ἰδιοκτήτης τους δέν ἔχει τό ἴδιο νά προστατέψει τήν περιουσία του...

• Οἱ ΑΛΛΟΙ: Οἱ Τοῦρκοι πολιτικοὶ εἶναι πατριώτες, ἀγαποῦν τήν πατρίδα τους, ἔχουν διαχρονικό ἀταλάντευτο σχεδιασμό, «πρῶτα οἱ Τουρκία», ὅποιοι κι ἂν εἶναι στήν κυβέρνησή τους κι ὅποιες πολιτικές διαφορές ἂν ἔχουν.

• Οἱ «ΕΜΕΙΣ»: Οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ, ἐσχάτως καί ἡ «πρῶτη φορά ἀριστερά», εἶναι σκυφτάδες σέ ξένα ἐχθρικά κέντρα, διχασμένοι, χωρίς στρατηγικό ἐθνικό σχεδιασμό. Ἀνεμοδοῦρες. Ἐφιάλτες.

ΧΡ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ και ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ (Ε.Ε.)

συνέχεια από την 1η σελίδα

λά υποσχόμενη! Στὴν πράξη ὅμως δέν ἀρνήθηκε νά δεῖξει τὸ πραγματικό τῆς πρόσωπο. Ὁ «Ἐθνάρχης» καὶ ἰδρυτὴς τοῦ κόμματος τῆς Νέας Δημοκρατίας (Ν.Δ.) εἶπε μία «μεγάλὴ ἀλήθεια»: ὁ λαὸς μέσα στὴ θάλασσα θὰ μάθει κολλύμπι"! Ἀθελά του εἶπε τὴν ἀλήθεια. Στὴ θάλασσα, ὅπως καὶ στὴ ζούγκλα, τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρό καὶ τὸ λιοντάρι κατασπαράσσει τὸ ἀδύνατο ζῶο!

- Ἀλήθεια. Πόσες επιχειρήσεις στὴ χώρα μας δέν ἔχουν κλείσει; Πόσες χιλιάδες ἀνεργοὶ δέν υπάρχουν; Πόσοι δέν ἔχουν φύγει στο ἐξωτερικό (κυρίως νέοι); Πόσοι στέκονται στὴν οὐρ γιὰ νὰ πάρουν ἓνα πιάτο φαί ἀπὸ τὰ συσσίτια τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Δήμων; Ἀκόμα, πόσοι ἔθεσαν τέρμα στὴ ζωὴ τους λόγω καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων; Ἐκεῖ ὁδηγεῖ τὸ «δόγμα» τοῦ φιλελευθερισμοῦ «ἐξὼ ἡ ἠθικὴ ἀπὸ τὴν οἰκονομία» καὶ ὄχι μόνο!

Επιμέλεια: Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθ. Α.Τ.Ε.Ι. Δικηγόρος

- Ὑστερα, ἀπὸ τὴ φτωχὴ αὐτὴ δικὴ μας εἰσαγωγή, θὰ παρουσιάσουμε γνώμες πνευματικῶν ἀναστημάτων γιὰ τὴν Ἑυρώπη γενικά καὶ τὴν Ἑνωσὴ τῆς.

- Στὴν τελευταία σελίδα τοῦ βιβλίου («Πόλεμος καὶ Βίβλος» που κυκλοφόρησαν οἱ ἐκδόσεις «Ὀρθόδοξος Κυψέλη» 2018 τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βελιμόριβιτς) διαβάζουμε:

«Κανείς με τόση ἀκρίβεια καὶ τόση λεπτομέρεια δέν ἔθεσε τὸ σκοπὸ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ὅπως μας ἀποκάλυψε ὁ Κύριος, καὶ ὅπως τὸ ἔπραξε τὸ ἱερό Βυζάντιο. Ὡστόσο ἦρθε ἡ καταστροφή, λόγω τοῦ ὅτι οἱ Βυζαντινοὶ με τὶς ἀνομίες τους προσέβαλαν τὸ Θεό, τὸν ὁποῖο γνώριζαν, καταπατώντας τὶς ἐντολές Του, γιὰ τὶς ὁποῖες καυχώταν. Ἰσοθέτησαν τὸ σκοπὸ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ βάδισαν σὲ δικούς τους λανθασμένους δρόμους. Καὶ τους συνέβη αὐτὸ που προφητικὰ ἀναφέρει τὸ Ευαγγέλιο: ἐκεῖνος ὁ δούλος που ξέρει τι θέλει ὁ κύριός του καὶ δέν πράττει κατὰ τὸ θέλημά του, θὰ τιμωρηθεῖ αὐστηρά. Ἐκεῖνος που δέν γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ κυρίου του, θὰ τιμωρηθεῖ ἐλαφρότερα» (Λουκ. Ιβ' 47-48)...

Οἱ χριστιανοὶ εἶναι οἱ δούλοι που γνωρίζουν τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου τους, ἀλλὰ δὲ τὸ εκπληρώνουν, γι' αὐτὸ καὶ τιμωροῦνται πολὺ συχνὰ καὶ πολὺ αὐστηρά. Οἱ μὴ χριστιανικοὶ λαοὶ δὲ γνωρίζουν οὔτε τὸ Σκοπὸ οὔτε τὸ Δρόμο, δηλαδὴ δὲ γνωρίζουν τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου τους, γι' αὐτὸ καὶ τιμωροῦνται ἐλαφρά. Μόνο ἔτσι μπορούμε νὰ ἐξηγήσουμε γιὰ τὴ Ἑυρώπη εἶχε πολὺ περισσότερους πολέμους τὰ τελευταία ἑκατὸν πενήντα χρόνια ἀπὸ ὅ, τι ολόκληρος ὁ υπόλοιπος κόσμος μᾶζι».

.....
(Στὸ Ἡμερολόγιο τοῦ 2019, ἐκδόσεις «Ὀρθόδοξος Κυψέλη», «ἐλπιδοφόρες καὶ σοφές ὁδηγίες» τοῦ Ἁγ. Νικολάου Ἀχιλίδος), βρισκόμαστε:

- «Δίχως τὸ Χριστὸ ἡ Ἑυρώπη εἶναι ὁ πιο φτωχὸς ζήτηνος ἀλλὰ καὶ ὁ πιο ἀσπλαχνος ληστής ὅλου τοῦ κόσμου...

- «Ὅλες οἱ συμμαχίες κρατῶν που δημιουργοῦνται ἀποκλειστικά σὲ ὑλικά συμφέροντα, ὅπως ἡ Ἑυρωπαϊκὴ Ἐνωσὴ – προσθέτουμε ἐμεῖς – ἔχουν κλονισμένη υγεία καὶ εἶναι ἀπελπιστικά βραχυπρόθεσμες...».

.....
(Ὁ Ἁγ. Ἰουστίνος Πόποβιτς, γράφει στὸ Ἡμερ. τοῦ 2019 σελ. 121).

- «Γιὰ τὴ Ἑυρώπη **περιέπεσε στὶς μέρες μας** σὲ τόσα δεινὰ, σὲ τόσα ἀδιέξοδα; Εἶναι ἐπειδὴ ἀπέριψε τὸν Χριστὸ, ἀπέριψε τὸ ἱερό Του Ευαγγέλιο, ἀπέριψε τὸ ἀνίκητο ὄπλο Ἐκείνου: τὴν προσευχὴ καὶ τὴν νηστεία. Τα ἀπέριψε καὶ ζήτη νὰ λύσει ὅλα τὰ προβλήματα χωρὶς τὸν Χριστό. Καὶ μάλιστα, ὄχι μόνο χωρὶς τὸν Χριστό μα καὶ ἀντίθετα ἀπὸ τὸν Χριστό. Μα ὅποιος μάχεται τὸν Χριστό καὶ Θεό, ἐκεῖνος γίνεται σύντροφος τῶν δαιμόνων. Καὶ τι εἶναι αὐτὸ που ἀπομένει ἀπὸ αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο μέσα σὲ ἓνα τέτοιο πόλεμο; Πνεῦμα! Μονάχα πνεῦμα».

.....
Συνεχίζουμε ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ» με ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ βιβλίο «Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ» τοῦ αείμνηστου καθ. Παν. Κων/νου Μουρατίδου ἀπὸ τὶς σελ. 3-11).

«Ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐνοποίηση τῶν κρατῶν

τῆς Ἑυρώπης με συμπαγεῖς, ὁμοιογενεῖς πληθυσμούς καὶ με ἀπόλυτα δημοκρατικὲς διαδικασίες σὲ μία μεγάλη κοινοπολιτεία με κεντρικὴ κυβέρνησὴ, κοινοβούλιο, ἐθνικὸ ὕμνο καὶ σημαῖα ἐπιχειρεῖται γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἡ συνένωση στὸ παρελθόν πλήθος λαῶν σὲ μεγάλες αυτοκρατορίες συνελεγεῖτο συνήθως με τὴν βίαιη προσάρτησή τους ἀπὸ τὸν ἰσχυρότερο λαὸ που ἀποτελοῦσε καὶ τὸν κύριο κορμὸ τῆς, τὴν σπονδυλικὴ στήλη καὶ τὸν στυλοβάτη τῆς...

Ἡ Ἐνωμένη Ἑυρώπη σὲ καμμιά περίπτωση δέν μπορεῖ νὰ γίνῃ κοινοτήτα με ἄνθρωπινο πρόσωπο, ἐάν δέν τοποθετηθεῖ ὑπεράνω τοῦ καπιταλιστικοῦ

συστήματος τοῦ ἀνθρώπινο πρόσωπο. Ἐάν δέν ἀναβαθμίσει τὶς σχέσεις τοῦ κοινωνικοοικονομικοῦ συστήματος με τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ δέν προσ-

διορίζει ὡς θεμελιώδη ἀρχὴ ὅτι τὸ οἰοδῆποτε σύστημα εἶναι τὸ μέσο, ἡ δὲ διαμόρφωση τοῦ κάθε ἀνθρώπου, στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ σὲ ἀρτία καὶ ολοκληρωμένη προσωπικότητα, εἶναι τελικὰ ὁ ἐσχατος σκοπὸς τοῦ κάθε συστήματος ἐάν θέλει νὰ ανταποκριθεῖ στὴν ἀποστολή του.

Ὁ ἄνθρωπος τὸ κορυφαῖο δημιούργημα μέσα στὸ Σύμπαν εἶναι ἀδιανόητο νὰ ἐνταχθεῖ σὰν ἐξάρτημα οἰοδῆποτε κοινωνικοοικονομικοῦ συστήματος με τὴν αὐταπάτη ὅτι με τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ὁδηγηθεῖ στὴν γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, σ' ἓνα ἐγκόσμιο παράδεισο. Μία ὑπόσχεση που διαψεύσθηκε με τὸν πιο τραγικὸ καὶ τελεσίδικο τρόπο ἀπὸ τὸ μαρξιστικό-λενινιστικὸ σύστημα...

Οἱ ἀνθρώπινες κοινωνίες μεταβλήθηκαν σὲ στρατώνες καὶ μία σιδηρὰ στρατιωτικὴ πειθαρχία ἐπέβαλε τὸ ολοκληρωτικό-αστυνομικὸ κράτος που υποβάθμισε καὶ ἐξαφάνισε τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο μέσα στὴν ἀπρόσωπη μάζα.

Ἡ προηγμένη τεχνολογία ἐδῶς τεράστιες δυνατότητες γιὰ τὸν γιγαντισμὸ τῆς ἐξουσίας μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε με τὴ διαμόρφωση ἐνός κράτους Λεβιάθαν, νὰ μποροῦν μικρὲς ομάδες νὰ παγιδεύσουν ολόκληρους λαοὺς καὶ νὰ τους μεταβάλουν σὲ μία ἀπέραντη ἀπρόσωπη μάζα, καταφέροντας με τὸν τρόπο αὐτὸ καίριο πλήγμα στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο. Στὸ καθεστῶς που ὑπαρκετὸ σοσιαλισμοῦ, ὁ ἄνθρωπος που πίστεψε, ὅτι με τὶς ἐπιστημονικὲς καὶ τεχνολογικὲς κατακτήσεις του, θὰ γίνῃ κυρίαρχος τοῦ κόσμου, κατήντησε ἀπρόσωπο ἐξάρτημα σ' ἓνα τερατώδες καὶ ἀπάνθρωπο οἰκονομικὸ μηχανισμό...

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνοδος συνοδεύεται σχεδὸν πάντοτε με ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ καθίζηση τῶν κοινωνιῶν, καὶ ἀντὶ τὴν ἐντατικὴν τὶς μεγάλες κοινωνικὲς πληγές, τὶς ἐκμεταλλεῖται καὶ τὶς καθιστὰ ἀντικείμενο κέρδους καὶ συναλλαγῆς τοῦ οργανωμένου ἐγκλήματος που ἔχει γίνῃ κυριολεκτικῶς κράτος ἐν κράτει...

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἐγκλωβισμένος ἀπὸ τὸν ἄθεο ὑλισμὸ στὸ χῶρο καὶ τὸν χρόνον, τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο ἀσφυκτικὰ καὶ ἀποσυντίθεται.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ὀρθοδοξία καλεῖται σήμερα νὰ ἐκπληρώσει σὲ πανευρωπαϊκὸ καὶ παγκόσμιο ἐπίπεδο διπλὴ ἀποστολή: Νὰ ἀντιμετωπίσει με τὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα τὸν τυφλὸ μεσαιωνικὸ φανατισμὸ τοῦ Ἰσλάμ καὶ νὰ τείνῃ χεῖρα βοήθειας πρὸς τὴν βυθιζομένη στὸ τέλμα τῆς ἐκκοσμικεύσεως δυτικὴ χριστιανοσύνη.

Ἡ συγκλονιστικὴ ὁμολογία τοῦ Καρδινάλιου Willembrands, ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη τῆς Ὀρθοδοξίας γιὰ τὴν δυνάμεθα νὰ λύσουμε τὰ προβλήματά μας με τὴν μονομέρεια τῆς Δυτικῆς σκέψεως ἐπενθυμίζει τὴν ἐκκλήση τοῦ Μακεδόνοιο στὸ ὄραμα που εἶδε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν Τρωάδα, με τὴν ὁποία τὸν παρεκάλεῖ λέγων: «διαβάς εἰς Μακεδονία βόηθησον ἡμῖν» (Πραξ. 16, 9).

Ἡ Ὀρθοδοξία καλεῖται πλέον νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῆς δυτικῆς χριστιανοσύνης καὶ νὰ καταθέσει ἀνόθευτη τὴν μαρτυρία τῆς ὀρθόδοξου πνευματικότητος γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση τῆς δυτικῆς Ἑυρώπης...

Κατὰ τὴ γνώμη μου μοναδικὴ δυνατότης γιὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἐνωμένη Ἑυρώπη πρότυπο κοινωνίας, με ἀνθρώπινο πρόσωπο, εἶναι ἡ πνευματικὴ θεμελιώση τῆς ἐπὶ τῆς Ὀρθοδοξίας».

Ο ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Είτε τελεσιουργούσε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, είτε κήρυττε τον λόγον του Θεού, διαλεγόμενος με τα πιστά μέλη της Εκκλησίας αλλά και με τα πλανημένα πρόβατα της εκκλησιαστικής ποιμνής, έπρεπε να διασχίσει την αχανή αφρικανική ήπειρο – *πολλάκις σκληρή αριλόξενη και πρωτόγονη* – υποβαλλόμενος σε μυρίους κινδύνους, κι όταν ακόμα χρησιμοποιούσε αεροπλάνο (συνήθως παμπάλαια).

Όλα αυτά δεν μπόρεσαν να τον εμποδίσουν στο να μεταφέρει το λυτρωτικό μυστήριο της σωτηρίας, γιατί, ό,τι έκανε, το έκανε με πολλή αγάπη, θυσιαστική διάθεση και ακλόνητη πίστη ότι ο Θεός ήταν πάντα μαζί του γιατί δεν έκανε ποτέ τίποτε αναγκαζόμενος αλλά με τη θέλησή του, ούτε απέβλεπε σε οποιοδήποτε κοσμικό κέρδος καταπιέζοντας και εκμεταλλευόμενος τους εν Χριστώ

αδελφούς (*κάτι που συνέβαινε με τις άλλες χριστ. ομολογίες*).

Μιμούνταν απόλυτα τις υποδείξεις του αποστόλου Πέτρου που έλεγε: «**Ποιμάνετε το εν υμίν ποιμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς, μηδέ αισχροκερδώς, αλλά προθύμως, μηδ' ως κατακυριεύοντες των κλήρων, αλλά τύποι γενόμενοι του ποιμνίου...**» (Α' Περτ. 5, 2-3).

Ο μακαριστός π. Ιγνάτιος υπήρξε πιστός διάδοχος των αγίων Αποστόλων. Μεταλαμπάδευσε το θησαυρό της Ορθόδοξης πίστης, όπως την παρέδωσαν οι ίδιοι στους αγίους Πατέρες της Εκκλησίας, και στους αφρικανούς αδελφούς.

Συγκλονιστικά περιστατικά μας αναφέρει με πολύ γλαφυρό τρόπο, διηγούμενος πως πλησίαζε και μετέδιδε το Ευαγγέλιο ακόμα και μέσα από ένα «**πεταμένο ημερολόγιο**».

«Το πεταμένο ημερολόγιο»

Κληρικός μας στην Kinshasa του Congo απάτησε στο τηλέφωνό του. Κάποια ανδρική φωνή του ζητούσε ευγενικά μια συνάντηση.

- «Είμαι πρόθυμος», του είπε, και έκλεισαν συνάντηση στον Άγιο Μάρκο.

Στην καθορισμένη ημέρα και ώρα ήλθε ο άγνωστος. Ήταν κύριος σοβαρός και φαινόταν μορφωμένος από τον τρόπο που σκεπτόταν και μιλούσε.

- «Πάτερ», άρχισε να διηγείται στον κληρικό, με σοβαρότητα και σύνεση και με μετρημένα λόγια.

- «Πριν από ένα χρόνο περίπου, με συνάντησε κάποιος κύριος, όταν έβγαινα από το σπίτι μου. Με χαιρέτησε και μου έδωσε ένα ημερολόγιο της Εκκλησίας σας και μου είπε: «Κύριε, πάρε αυτό το ημερολόγιο, μπορεί να σου χρειασθεί μια μέρα». Το πήρα από σεβασμό, γιατί ήταν μεγαλύτερος από μένα αλλά ποτέ δεν το άνοιξα. Όταν γύρισα στο σπίτι μου, το πέταξα εκεί που είχα κι άλλα έντυπα, από κείνα που διάφοροι προσφέρουν στον δρόμο στους περαστικούς. Αδιαφόρησα».

«Αυτό, πριν από ένα περίπου χρόνο», σας είπα.

«Προχθές είδα ένα όνειρο· είδα ότι πήγαινα στην Εκκλησία (είμαι παπικός από μικρό παιδί). Καθώς περπατούσα, είδα πολλούς συγκεντρωμένους. Είπα ας πάω κι εγώ να δω τί συμβαίνει εκεί.

Όταν πλησίασα, είδα ένα σεβάσμιο κληρικό, υψηλό και λευκοφορεμένο. Με κύτταξε εκείνος και μ' ερώτησε:

- «Που πας, παιδί μου;»

- «Πάω στην Εκκλησία», του απάντησα.

- «Εγώ παιδί μου, είμαι ιερέας Ορθόδοξος και σε συμβουλεύω να πας στην Ορθόδοξο Εκκλησία, που είναι εκεί, μπροστά σου. Εκεί να πας», μου τόνισε και μου έδειξε.

Άλλαξα πορεία και περπατούσα για 'κει, που μου έδειξε και μου υπέδειξε ο ψηλός, λευκοντυμένος κληρικός. Αλλά, καθώς βάδιζα, ξύπνησα. Ήταν πρωί. Σηκώθηκα προβληματισμένος απ' όσα είδα στον ύπνο μου.

Ήταν ώρα για το σχολείο. Είμαι καθηγητής. Δεν ήμουν καλά. Εξήγησα στους φίλους συνάδελφους μου κι αυτοί μου συνέστησαν: «πρέπει να πας εκεί που σου υπέδειξε ο κληρικός του ονείρου σου. Να πας και να δής τί είδος είναι αυτή η Εκκλησία. Να δής και να πής και σε μας».

Επέστρεψα το μεσημέρι στο σπίτι μου. Θυμήθηκα το πεταμένο ημερολόγιο. Ήταν της Ορθόδοξο Εκκλησίας. Το έψαξα με επιμονή. Το βρήκα. Το διάβασα με ιδιαίτερη προσοχή. Εκεί βρήκα και τον αριθμό τηλεφώνου και σας ζήτησα συνάντηση.

Θέλω, λοιπόν, και παρακαλώ να μου πείτε τί είναι η Ορθοδοξία, ποιά η πίστη και η ιστορία της και ό,τι άλλο διαφωτιστικό. Ακολούθησε συζήτηση, πού διήρκεσε δύο ώρες και 30 λεπτά της ώρας. Ο κ. καθηγητής κύτταξε για μια στιγμή τ' ωρολόγι του.

- «Πάτερ, πόσο λυπούμαι, που είμαι υποχρεωμένος να διακόψουμε την συνομιλία μας! Ήδη απουσίασα δύο ώρες από το μάθημα, που κάνω στο Γυμνάσιο. Όμως, σας παρακαλώ να ανανεώσουμε την συνάντησή μας. Έχω κι άλλα πολλά να σας ρωτήσω για να πληροφορηθώ. Είμαι πάρα πολύ ικανοποιημένος απ' όσα άκουσα. Δοξάζω τον Θεό. Σύντομα θα συνεχίσουμε».

Σκέψεις-σημειώσεις:

• Πόσους και τί λογής δρόμους και τρόπους έχει η Θεία Χάρις και οδηγεί τους καλοπροαίρετους στην Εκκλησία για να τους σώσει!

• Ο κ. καθηγητής είναι κατηχούμενος και «προς το Βάπτισμα ευτρεπιζόμενος».

• Αν γνώριζαν οι φίλοι της Ιεραποστολής πόσοι είναι εκείνοι, που γνωρίζουν και ελκύονται στην Ορθοδοξία μας από τα ημερολόγια! (Ακόμη και από τα πεταμένα!). Πόσο θα συνέβαλλαν στην περισσότερη εκτύπωση και διάδοσή τους! (10000 ημερολόγια = 3000 ευρώ).

• Τέλος, πράγματι θαυμάζει κανείς για την εξαιρετική εντύπωση που προκαλεί στους αλλοδόξους η Ορθοδοξία μας, από την πρώτη κιόλας γνωριμία τους μ' Αυτήν.

† Ο Πενταπόλεως Ιγνάτιος

A) ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ... ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΜΕ

Στο διήμερο συνέδριο που έγινε στο Οτέν με θέμα: «**Β' Διεθνή Συνάντηση των αρχαίων γλωσσών**» συμμετείχαν 80 ερευνητές και πανεπιστημιακοί από τη Γαλλία και άλλες χώρες. Οι συζητήσεις που γίνονταν σε στρογγυλά τραπέζια ήταν για τα αρχαία ελληνικά και τα λατινικά.

Ο πρόεδρος της Ένωσης Human-Hist, καθηγητής αρχαιολογίας, Βενσάν Μερκενμπρέκ, ανέφερε ότι δεν επιλέχθηκε τυχαία το Οτέν για το συνέδριο. Επιλέχθηκε διότι εδώ βρίσκεται το αρχαίο Augustodunum το οποίο συμβάλλει στην, επί 2000 χρόνια, αδιάλειπτη διδασκαλία των Λατινικών και των αρχαίων ελληνικών. Το γεγονός αυτό ήλθε να πιστοποιήσει και η τελευταία ανακάλυψη μιας Σχολής Δικαίου και Γραμμάτων (Ecoles Heniennes) που ιδρύθηκε τον 1ο αιώνα μ.Χ. και θεωρείται «**το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της ρωμαϊκής Γαλατίας**». Και πρόσθεσε: «**Είναι επίσης μια ευκαιρία να δείξουμε στο κοινό τη σπουδαιότητα και την ικμάδα των αρχαίων γλωσσών**».

Ο Γάλλος υπουργός Παιδείας, που ήταν στο συνέδριο, παίρνοντας το λόγο είπε μεταξύ άλλων: «**Τα Ελληνικά**

κά και τα Λατινικά δεν είναι ούτε απαρχαιωμένες ούτε ελιτιστικές γλώσσες, και πρέπει να τις προωθήσουμε». Εκφράζοντας την υποστήριξή τους στους διδάσκοντες τους επαί-

νεσε διότι «**μεταλαμπαδεύουν αξίες**».

Ένας 13χρονος μαθητής που συμμετείχε στο συνέδριο, ο Αντρέ, δήλωσε ότι έχει πάθος με τα λατινικά και τα αρχαία ελληνικά γιατί βοηθούν «**να γνωρίζει κανείς το παρελθόν, να κατανοεί το παρόν και να εξηγήσει το μέλλον**».

Ο Β. Μερκενμπρέκ – πρόεδρος της Ένωσης – δήλωσε σε γαλλικό πρακτορείο: «**Θεωρήσαμε απαραίτητο να διαφυλάξουμε τη διδασκαλία των Λατινικών και των αρχαίων ελληνικών που είναι οι βάσεις της γαλλικής γλώσσας και της Ευρωπαϊκής ιστορίας**».

Η γαλλική ένωση ζήτησε από την Unesco να εγγραφούν στον κατάλογο της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς τα αρχαία ελληνικά και τα Λατινικά.

Αυτά να τα βλέπουν οι εκάστοτε Έλληνες υπουργοί Παιδείας που διαχρονικά «**εξαφάνισαν**» και τις δύο γλώσσες από τη διδασκαλία στα σχολεία μας, θεωρώντας τες άνευ σημασίας.

B) ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ... ο επόμενος στόχος!

Ένα αποκαλυπτικό ρεπορτάζ της εφημερίδας Agrenda και του ιστολογίου Agronews αναφέρει: «**Οι Βρυξέλλες εξετάζουν ενδελεχώς την κατάρτιση ενός προγράμματος που θα δώσει την ευκαιρία στους παραδοσιακούς κτηνοτρόφους να «κλείσουν» την επιχείρησή, εισπράττοντας σε αντιστάθμισμα και για κάποιο διάστημα μια αξιόλογη αποζημίωση**».

Επιβεβαιώνεται, για ακόμα μία φορά, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να μας κάνει «**γκαρσόνια**», όπως έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου. Δίκιο είχε λέγοντάς τα, αλλ' όμως και αυτός μετά τους βοήθησε να τα καταφέρουν. Συνεχώς γινόμαστε στο ίδιο έργο θεατές,

Θυμάστε πώς κατέστρεψαν οι ψαράδες τις βάρκες τους, οι τευτοπαραγωγοί τα τεύτλα τους, οι καπνοκαλλιεργητές τα κάρνα τους... μόνο και μόνο για να πάρουν σούμα και χωρίς δουλειά τα τιποτένια χαρτζιλίκια των Ευρωπαίων, να τα φάνε, και μετά να τρέχουν για συντήρηση στα «**γεύματα αγάπης**»; Το ίδιο σχεδιάζουν και για τους Έλληνες κτηνοτρόφους, παροτρύνοντάς τους να παρατήσουν τις στάνες τους για 30 αργύρια, με απώτερο σκοπό να διευκολυνθούν οι γαλακτοκομικές και άλλες επιχειρήσεις του ευρωπαϊκού βορρά ώστε να κινούνται

με μεγάλη άνεση στην αγορά των γαλακτοκομικών και της φέτας.

Θέλουν τη χώρα μας να μην παράγει τίποτα, παρά μόνον να εισάγει και να είναι μόνιμα ελλειμματική και χρεωκοπημένη.

Αφού, λοιπόν, δεν άφησαν βιοτεχνία για βιοτεχνία και εργοστάσιο ενεργό τα τελευταία 50 χρόνια, τώρα έχουν βάλει να καταστρέψουν και την εναπομείνασα γεωργοκτηνοτροφική παραγωγική βάση.

Δεν είναι άσχετη η έλλειψη αγροτικής πολιτικής με τα τόσο υψηλά κοστολόγια παραγωγής και τη στυγνή φορολογία. Όλα αυτά αποβλέπουν στο να μην μπορέσουν να γίνουν ανταγωνιστικές οι τιμές μας και να αναγκαστούμε να υποκύψουμε στα σχέδια της νέας Ευρωπαϊκής συμμορίας!

Σωστή εθνική αντίδραση σ' αυτό το εθνικό έγκλημα είναι: **ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ** να μην πάρει τα αργύρια του ξεπουλήματος, των Ευρωπαίων, πιέζοντας παράλληλα τους κυβερνώντες να δώσουν κίνητρα ώστε να ασχοληθούν περισσότερο Έλληνες με την κτηνοτροφία και γεωργία.

Αν δεν γίνει αυτό, αν δεν στραφούμε ξανά στην παραγωγή, τότε, αντί να διαβάσουμε ειδήσεις ο ένας στον άλλον, θα γίνουμε εμείς ειδηση ως **πένητες, άστεγοι, επαίτες, ακτήμονες...**

ΛΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΛΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 264 ΚΩΔ. ΥΠ. 061603
ΜΑΪΟΣ 2019

Ιδιοκτήτης Εκδότης Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ.: 2410 284644
Φαξ: 2410 551113

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

Α'. Στις 11 Μαΐου η Εκκλησία και το έθνος μας γιορτάζουν τα εγκαίνια της Κων/πόλεως το 330 (άρχισε να κτίζεται το 325). Αν ανοίξουμε την ακολουθία της ημέρας, θα δούμε η Κωνσταντινούπολη να ονομάζεται θεοφύλακτος και βασιλεύς των πόλεων. Αφιερώθηκε στον Χριστό από τον άγιο Κων/νο. Καμμία πόλη δεν έχει αυτή τη τιμή και αυτή τη θεϊκή, θα λέγαμε, προτίμηση. Για να γιορτάξει η Εκκλησία μας τα εγκαίνια της Κων/πόλεως και να συγκαταλέγει το γεγονός αυτό στο συναξάρι της ημέρας, ας σκεφθούμε πόσο μεγάλο ρόλο έπαιξε αυτή η πόλη στο σχέδιο του Θεού και τι θεία αποστολή είχε.

Κι όμως αυτή η θεοφύλακτος πόλη έπεσε, για να θυμίζει σε όλους μας η πτώση της ότι κι αυτά που δημιουργεί ο Θεός, κι αυτά που είναι όργανα της θείας προνοίας του, **όταν ξεφύγουν από το σκοπό τους και ξεφτίσει η αποστολή και ο προορισμός τους**, επιτρέπει ο Θεός να καταστραφούν.

Διαταγή του Θεού ήταν να κτιστεί ο ναός του Σολομώντος στο Ισραήλ. Κι όμως ο ναός καταστράφηκε από τους Βαβυλωνίους, όπως το είχαν προαναγγείλει οι προφήτες, διότι οι Ισραηλίτες δεν θρήσκειαν σωστά.

Έτσι και οι βυζαντινοί ερμηνευτές του βιβλίου της Αποκαλύψεως, αιώνες πριν, ονόμαζαν την Κωνσταντινούπολη «Βαβυλώνα» και θεωρούσαν ότι το αντίχριστο και αντίθεο κράτος, που φέρει το όνομα αυτό και για το οποίο μιλά η Αποκάλυψη του Ιωάννου (κεφ. 17^ο και 18^ο) και προλέγει την καταστροφή του, είναι η Κωνσταντινούπολη «εν η εκοιμήθη η δικαιοσύνη». Επομένως η πτώση της γι' αυτούς ήταν ό,τι πιο βέβαιο και πιο σίγουρο, άσχετα αν στην εποχή τους το Βυζάντιο ήταν στον κολοφώνα της δόξας του και της δυνάμεώς του.

Β'. Στις 19 Μαΐου θρηνούμε τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου.

Η γενοκτονία ως όρος διαμορφώθηκε κυρίως στη δίκη της Νυρεμβέργης το 1945, όπου δικάστηκε η ηγεσία των ναζιστών εγκληματιών πολέμου. Ο όρος σημαίνει τη μεθοδική εξολόθρευση, μερική ή ολική, μιας εθνικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας. Πρόκειται για έγκλημα που δεν έχει σχέση με πολεμικές συγκρούσεις. Ο γενοκτόνος εξοντώνει μια ομάδα **όχι για κάτι που έκανε αλλά για κάτι που είναι**. Οι Έλληνες του Πόντου, όπως και οι Έλληνες της Μ. Ασίας και Θράκης, εξοντώθηκαν, γιατί ήταν Έλληνες και Χριστιανοί.

Από την άλωση της Τραπεζούντας το 1461, οι Έλληνες του Πόντου υπέστησαν κατά καιρούς ποικίλες εξοντωτικές διώξεις. Η τελική εξόντωσή τους άρχισε να μεθοδεύεται το 1908 με την ανάπτυξη του τουρκικού εθνικισμού και την προσπάθεια να διασωθεί ότι απέμεινε από την άλλοτε κραταιά οθωμανική αυτοκρατορία. Από τους βαλκανικούς πολέμους και από τους **Γερμανούς συμβούλους τους** οι Τούρκοι διδάχθηκαν ότι μόνο με την εξαφάνιση των χριστιανών, Ελλήνων και Αρμενίων, και την τουρκοποίηση των μουσουλμανικών εθνοκοιτητών (Κούρδοι κ. ά.) θα έκαναν πατρίδα τους την Μ. Ασία.

Ας προσέξουμε ότι η εξόντωση του Βυζαντίου από τους Φράγκους το 1204 συνεχίζεται αμείωτη και στους επόμενους αιώνες, μέχρι και τις μέρες μας, με διάφορες παρεμβάσεις. **Η (Ενωμένη) Ευρώπη δεν έχει χώρο για το Βυζάντιο ούτε για την Ορθοδοξία.**

Η απόφαση για την εξόντωση των Ελλήνων του Πόντου πάρθηκε από τους Νεότουρκους το 1911, εφαρμόστηκε κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου πολέμου (1914-1918) και ολοκληρώθηκε από τον Μουσταφά Κεμάλ (1919-1923). Στις 19 Μαΐου του 1919 αποβιβάζεται ο Κεμάλ στην Σαμψούντα και αρχίζει η τελική φάση της γενοκτονίας. **Οι δεν πέτυχαν οι σουλτάνοι στους πέντε αιώνες που διοίκησαν το πέτυχε ο Κεμάλ μέσα σε λίγα χρόνια.**

Ο επιφανής μακεδονομάχος και επίσκοπος Γερμανός Καραβαγγέλης, ο οποίος εκδιώχθηκε από την Καστοριά και κατέστη επίσκοπος Αμασειας στον Πόντο, αργότερα ως σχολάζων στην Αθήνα, θα μέμφεται τον εαυτό του, στα απομνημονεύματά του για την δράση του στον Πόντο, διότι δεν δέχθηκε να συναντήσει τον Κεμάλ όπως του ζητήθηκε από τον ίδιο, όταν αποβιβάστηκε στην Σαμψούντα, και να τον σκοτώσει. Αν γινόταν αυτό, ίσως άλλη να

ήταν η ιστορική εξέλιξη για τους αδούλωτους Έλληνες του Πόντου.

Γ'. Στις 20 Μαΐου γιορτάζουμε την παρουσία του Μ. Κων/νου στην εναρκτήριο συνεδρία της Α' Οικουμενικής Συνόδου, που αυτός συνεκάλεσε το 325. Είναι φοβερό να σκεφθεί κανείς ότι η σύγκληση της Οικουμενικής Συνόδου, της κατ' εξοχήν εκκλησιαστικής αρχής και διακονίας, ήταν έργο του αυτοκράτορα και συγχρόνως και θεσμοδότη του αυτοκρατορικού και κρατικού δικαίου. Σήμερα ένα βασικό πρόβλημα που δεν συγκαλείται μία Οικουμενική Σύνοδος είναι η μη ύπαρξη μιας πολυεθνικής ορθόδοξης «αυτοκρατορίας», όπως ήταν το Βυζάντιο, που θα συγκαλέσει και θα στηρίξει κατ' άνθρωπον το θεσμό αυτό. Μη ύπαρξής της αυτοκρατορίας, η Ορθοδοξία είναι έρμαιο του εθνοφυλετισμού και της διαπλοκής της διεθνούς πολιτικής.

Δ'. Στις 21 Μαΐου γιορτάζουμε τη μνήμη των αγίων Κων/νου και Ελένης. Η Εκκλησία μας τους θεωρεί ισαποστόλους και παρομοιάζει τη κλήση του Μ. Κων/νου με τη κλήση του αποστόλου Παύλου και θεωρεί το Μ. Κων/ον ως απόστολο του Χριστού ανάμεσα στους βασιλείς του κόσμου. **Ο Μ. Κων/νος είναι αυτός που θανάτωσε μια για πάντα το παπικό πρωτείο και έδωσε τη χαριστική βολή στην εν γένει πρωτοκαθεδρία της Δύσεως.** Γι' αυτό οι δυ-

τικοί ιστορικοί λυσομανούν εναντίον του.

Μετά την άλωση της Κων/πόλεως οι παπικοί προσαθούν συνεχώς να επαναφέρουν το πρωτείο και μάλιστα σήμερα είναι η κυριώτερη απαίτησή τους στους διαλόγους που διεξάγουν με τους ορθόδοξους, γιατί δεν υπάρχει πλέον κάποια **«Βυζαντινή Αυτοκρατορία»**. Οι δε δυτικές μεγάλες δυνάμεις δεν επιτρέπουν με τίποτα κάποια επαναστάση ή επανίδρυση της Ρωμιόσύνης. Κατηγορήθηκε ο Μ. Κων/νος ως εισηγητής του Καισαροπαπισμού από δυτικούς κυρίως ιστορικούς. Όσοι όμως γνωρίζουν εκκλησιαστική ιστορία, ξέρουν ότι οι ενέργειες του Μ. Κων/νου να επέμβει δυναμικά στα της Εκκλησίας, οφείλονται σε ενέργειες και παρακλήσεις επισκόπων και μάλιστα αρειανών, όπως του Ευσεβίου Καισαρείας της Παλαιστίνης και Ευσεβίου Νικομηδείας, οι οποίοι ασκούσαν καταλυτική επίδραση σ' αυτόν.

Πλήθος αυτοκράτορες-αυτοκράτορισες και πριγκίπιες-πριγκίπισσες της Κωνσταντινούπολεως τιμώνται ως άγιοι από την Εκκλησία μας.

Ο Θεοδόσιος Α', ο Μέγας, και η σύζυγος του Πλακίλλα, που κατέστησαν την Ορθοδοξία επίσημη θρησκεία του κράτους και συνεκάλεσαν την Β' Οικουμενική Σύνοδο.

Ο Θεοδόσιος Β' και η Ευδοκία (Αθηναΐς), που συ-

ΜΝΗΜΕΣ ΑΛΩΣΕΩΣ 1453-2019 = 566 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ

Η Αγία Σοφία, το καύχημα του Βυζαντίου και όλης της ρωμιόσύνης μαζί και του Πανανθρώπινου Πολιτισμού, στην αρχική της μορφή, χτίστηκε επί Μεγάλου Κωνσταντίνου και τους αμέσως διαδόχους του. Αφού καταστράφηκε (*έπιασε πυρκαγιά*) ξαναχτίστηκε επί Ιουστινιανού του Μεγάλου (482-556) υπό τελείως διαφορετική και εντελώς πρωτότυπη και αριστουργηματική αρχιτεκτονική μορφή, που εγγίζει σχεδόν την τελειότητα, από τους κορυφαίους Αρχιτέκτονες Άνθιμο και Ισιδώρο, με διαστάσεις 77μ. μήκος Χ 72μ. πλάτος, ύψος 62μ. και διάμετρο τρούλου 33μ. Γι' αυτό και έλαβε την επωνυμία «**η Μεγάλη Εκκλησία**» ή «**Ο Ναός της του Θεού Σοφίας**». Υπηρετούσαν σ' αυτήν 600 άτομα, (Πρεσβύτεροι 80, Διάκονοι 150, Διακόνισσες 40, Υποδιάκονοι 70, Αναγνώστες 160, Ψάλτες 25 και Θυρωροί 75).

Το ανεπανάληπτο αυτό αριστούργημα, μοναδικό στους αιώνες χωρίς προηγούμενο και δίχως επόμενο, υπέστη πολλές ταλαιπωρίες και βαρβαρότητες τόσο από τους Φραγκολατίνους της Πρώτης Αλώσεως (1204), όσο και από τον βάρβαρο Ασιάτη στις 29 Μαΐου του 1453, ημέρα της Αλώσεως.

Τώρα το συντηρούν οι Τούρκοι με την όψιμη ανακάλυψη του οικοδομικού ενδιαφέροντος που παρουσιάζει γι' αυτούς ο τουρισμός. Ευχής έργο και προσδοκία μας είναι να ξαναλειτουρηήσει ως Χριστιανικός Ναός. Για το σκοπό αυτό γίνεται προσπάθεια από τους ομογενείς μας της Αμερικής.

Και λίγα ιστορικά από την άλωση της Πόλης. Όταν οι ορδές των Τούρκων βρέθηκαν εντός των τειχών, οι εναπομείναντες στρατιώτες, με τον Αυτοκράτορα Κων/νο Παλαιολόγο, πολέμησαν ηρωικά για την προστασία των αμάχων. Ένα μεγάλο πλήθος λαού εισχώρησε εντός του Ναού της Αγίας Σοφίας για να σωθεί. Οι Τούρκοι, ως συνήθως ανάληγοι, δεν οικτίρησαν τους αμάχους. Όλοι, εντός του Ναού, εσφαγιάστηκαν. Ο Μωάμεθ θέλοντας να δει το μέγεθος της νίκης, του θριάμβου, της απανθρωπιάς, περπάτησε επάνω στα αιματοβαμμένα πτώματα που άχνιζαν. Σε ένα σημείο παραπάτησε και για να μην πέσει, η παλάμη του βρήκε στήριγμα στο δεξιό τοίχο δίπλα του Ιερού, σε ύψος περίπου 3-5 μέτρα από το δάπεδο. Η παλάμη του Μωάμεθ, σαν σφραγίδα, έμεινε στάμπα στον τοίχο. Ο Τούρκος ξεναγός το δείχνει στους επισκέπτες προσοκνητές τουριστές. Οι νεκροί της σφαγής εντός του Ναού ήταν 14 χιλιάδες. Η επιφάνεια του δαπέδου της Εκκλησίας είχε καλυφθεί από τα νεκρά πτώματα 3-5 μέτρα ύψος.

Δείγμα μιας άλλης εικόνας ενός βάρβαρου λαού είναι και το ακόλουθο: Ο Μέγας Δουξ Λουκάς Νοταράς πολέμησε ηρωικά με τις εφεδρείες του και στάληκε να βοηθήσει την άμυνα που ήταν καλά οργανωμένη στις ακτές. Εξάλλου, δυο γιοι του Νοταρά έπεσαν μαχόμενοι στις επάλξεις μαζί με τον Αυτοκράτορα. Η πραγματικότητα όμως επιφύλαξε στο δύστυχο πατέρα ακόμη μεγαλύτερη τραγωδία. Πέντε ημέρες μετά την πτώση της Πόλης έκανε ένα συμπόσιο ο Μωάμεθ. Κατά τη διάρκεια του συμποσίου και ενώ είχε βαρύνει από το κρασί, κάποιος του ψιθύρισε ότι ο τελευταίος γιος, 18 χρονών, του Νοταρά ήταν εξαιρετικά ωραίος. Ο Σουλτάνος έστειλε αμέσως έναν ευνούχο στο σπίτι του μεγάλου Δούκα, απαιτώντας να του στείλει το γιό του για τα περαιτέρω. Ο Νοταράς αρνήθηκε να θυσιάσει το παιδί του σε τέτοια τύχη. Αμέσως κατέβηκε η αστυνομία και έφερε το Νοταρά με το γιό του και το νεαρό γαμβρό του, γιό του Δομέστιχου Ανδρόνικου, μπροστά στο Σουλτάνο. Όταν και πάλι ο Νοταράς αρνήθηκε να συμμορφωθεί προς την άθλια επιθυμία του Σουλτάνου, ο τελευταίος έδωσε διαταγή να αποκεφαλισθούν και οι τρεις επί τόπου. Ο Νοταράς ζήτησε μόνο να αποκεφαλισθούν οι νέοι πριν από αυτόν, μήπως η θέα του θανάτου του τους έκανε να δειλιάσουν. Όταν σφάχθηκαν και οι δύο, γύμνωσε το λαιμό του στο σπαθί του Δημίου.

Στην τραγωδία της φυλής μας θα προσθέτουμε και τις δηλώσεις των παπών. Ο Πάπας Νικόλαος όταν έμαθε την πτώση της Κων/πόλεως 29 Μαΐου 1453 δήλωσε. Δεν θα χαίρομαι εάν είχαμε 10 Νίκες κατά των Τούρκων, όσο χαίρουμε που τιμωρήθηκαν οι Έλληνες σχισματικοί. Επίσης λέγεται ότι μέθυσε από τη χαρά του. Αυτή η ημέρα είναι η ευτυχέστερη ημέρα της ζωής μου. Ο ιστορικός Τ. Κονδηλώρος αναφερόμενος στον απαρχονισμό του εθνομάρτυρα Γρηγορίου του Ε' γράφει.. Λέγεται ότι και οι Παπικοί καθολικοί αναμείχθησαν μεταξύ των μικτηρισάντων (χλευασμός) από τους Εβραίους οι οποίοι Εβραίοι αγόρασαν το νεκρό σώμα του εθνάρχου και το έσερναν επί τρεις μέρες στους δρόμους της πόλης. Οι δε καθολικοί εποίησαν δοξολογία επί τη ταπεινώσει της ορθοδοξίας. Ακολούθως στην Μικρασιατική καταστροφή ο Πάπας Πίος έστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα στον Κεμάλ Ατατούρκ για τη σφαγή των Ελλήνων Χριστιανών.

Οι οικουμενιστάι πιθανόν να κρίνουν το κείμενο μνησικάκο. Εάν το κρίνουν έτσι διέπνουν από ανεπάρκεια συνειδησεως. Διότι άλλο μνήμες και άλλο μνησικάκια. Δια να διατηρηθεί η φυλή μας ιστορικά στο ρεύμα της παγκοσμιοποίησεως πρέπει τα γεγονότα σφαγής να μεταφέρονται διαχρονικά και στους νέους. Για να επισφραγισθεί η τραγωδία (λεκτικά) για όσα ελέχθησαν: οι παλαιότερες δηλώσεις του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθελομαίου ήταν λίαν αποκαρδιωτικές. Ακούστε τι δήλωσε: **«Οι κληρονομήσαντες ημάς την διάσπαση (με τους παπικούς) οι προπάτορες ημών (Άγιος Μάρκος Ευγενικός, οι Πατριάρχες Άγιος Μέγας Φώτιος, Άγιος Γεννάδιος Σχολάριος, κ.λπ.) υπήρξαν ατυχή θύματα του Αρχεκάκου όφεος και ευρίσκονται ήδη εις χείρας του Δικαιοκρίτου Θεού»** (Επίσκεψις 30-11-1998).

Συμπέρασμα: Ο Άγιος Μάρκος Ευγενικός, ο Αγ. Μέγας Φώτιος και Γεννάδιος και νεότερα ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός είναι Άγιοι υπό αμφισβήτηση;

Το κείμενο είναι από μεταφορά περιοδικών και βιβλίων.

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗΣ

νεκάλεσαν την Γ' Οικουμενική Σύνοδο.

Ο Μαρκανός και η Πουλχερία, που συνεκάλεσαν την Δ' Οικουμενική Σύνοδο.

Ο Ιουστίνος Α' και η Ευφημία.

Ο Ιουστινιανός και η Θεοδώρα, που συνεκάλεσαν την Ε' Οικουμενική Σύνοδο.

Η Ειρήνη η Αθηναία, που συνεκάλεσε την Ζ' Οικουμενική Σύνοδο.

Η Θεοδώρα σύζυγος του εικονομάχου Θεοφίλου, που πέτυχε την οριστική αναστήλωση των εικόνων το 843 και θέσπισε την Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Η Θεοφανώ σύζυγος Λέοντος Σοφού, η οποία είχε και χάρισμα ιαμάτων.

Ο Ιωάννης Βατάτζης, ο ελεήμων (αυτοκρατορία Νικαίας) και τόσο άλλοι.

Όλοι αυτοί αποκαλύπτουν ότι η πολιτική δεν είναι μία τέχνη του διαβόλου αλλά μια θεία διακονία, για να υπηρετηθεί το σχέδιο του Θεού. Βέβαια τ' ανθρώπινα λάθη και οι αδυναμίες ή και οι φρικτές κακίες δεν λείπανε, όπως δεν λείπανε και δεν λείπουν από τους επισκόπους και κληρικούς, που θεωρητικά πρέπει να είναι εις «τύπον και τόπον» Χριστού. Και ο ήλιος έχει τις κηλίδες του...

Ε'. Στις 29 Μαΐου θρηνούμε την άλωση της Κων/πόλεως το 1453.

Την ημέρα αυτή πέφτει ένας από τους μεγαλύτερους και μακροβιότερους πολιτισμούς του κόσμου. Ένας πολιτισμός που ανέπτυξε το κράτος δικαίου, την επιστήμη της νομικής, την παιδεία σ' όλες τις βαθμίδες της, προώθησε την ίδρυση των πανεπιστημίων, διαμόρφωσε το πιο ισχυρό οικονομικό σύστημα και το πιο ισχυρό και διαχρονικό νόμισμα, τελειοποίησε τη μηχανική και την αρχιτεκτονική, προέβη σε νέες ανακαλύψεις όπως το υγρόν πυρ, δημιούργησε και ανέπτυξε εις το έπακρον την επιστήμη της διπλωματίας και τον τομέα των διεθνών σχέσεων και άλλα πολλά και σπουδαία. Ο πολιτισμός αυτός διήρκεσε 1123 χρόνια, ενώ των Ρωμαίων 800 χρόνια, των Οθωμανών 500, της Κίνας 300, των Ρώσων 200, των Άγγλων 150, και των Αυστρο-ούγγρων 100.

Η Κων/πολη λοιπόν αλώθηκε. **«Πολλά χρόνια όμως νωρίτερα είχε αλωθεί η ψυχή των προγόνων μας.** Πριν γκρεμισθούν τ' άπαρτα τείχη της πόλεως από τα κανόνια του Ουρβανού, εμείς οι ίδιοι είχαμε γκρεμίσει πέτρα-πέτρα τα τείχη που φρουρούσαν την ψυχή μας». Εμφύλιες διαμάχες, συμμαχίες με εχθρούς για να ξανακερδίσουν χαμένους θρόνους κάποιοι αυτοκράτορες, διαφθορά γενική και προσπάθεια ολιγαρχίας υπό των οικονομικά ισχυρών, τερατώδης ανάπτυξη της πρωτεύουσας και πλήρη παραμέληση και υποβάθμιση των επαρχιών και μάλιστα των ακριτικών, οξεία εμφάνιση δημογραφικού προβλήματος και σύγχρονη έκρηξη των γεννήσεων των αλλοδαπών μεταναστών και των γειτονικών λαών, παραίτηση του κράτους από τον έλεγχο της οικονομικής αναπτύξεως της χώρας, χορήγηση προνομίων σε Γενουάτες και Βενετούς, παραμέληση του στρατού και της κοινωνικής δικαιοσύνης, παραίτηση από την εθνική διαπαιδαγώγηση του λαού, εισβολή των ιδεών της Αναγεννήσεως στους μορφωμένους Βυζαντινούς και απεμπόληση των μέχρι τότε εθνικών ιδεωδών, παραμέληση και αδιαφορία για την Ορθοδοξία και την σπουδαιότητα του δόγματος και της ηθικής του ευαγγελίου και άλλα παρόμοια υπέσκαψαν τα θεμέλια του κράτους και κατέστησαν ετοιμόρροπα τα τείχη της ψυχής της Ρωμιόσύνης. **Η Ρωμανία περίμενε τον κατακτητή της και προσδοκούσε την υποδούλωσή της.**

Δυστυχώς, το μικρό ελληνικό κρατίδιο, που δημιουργήθηκε με την επανάσταση του 1821, συνέχισε να βιώνει καταστάσεις της παρακμής του Βυζαντίου. Συνέχισε να πουλάει τη λίγη ψυχή που μας απέμεινε, για να πετύχει **«ανάπτυξη»** και **«πρόοδο»**. Συνεχίζει δε να πουλά τα όσα και ιερά της ψυχής και του πολιτισμού μας εν ονόματι της παγκοσμιοποίησεως και διεθνοποίησεως. **Τα εδαφικά μας σύνορα συρρικνώθηκαν αφάνταστα. Ας μη συρρικνώσουμε όμως και τα σύνορα της ψυχής μας.** Δεν έχουμε άλλο **«ζωτικό χώρο»** ούτε άλλα **«ζωτικά εδάφη»** για να συνεχίσουμε να υπάρχουμε.

υγρά είναι το νερό. Από το νερό γεννιούνται τα πάντα. **Το νερό είναι η αρχή πάντων**, επιπλέον υποστήριξε ότι και η Γη ισορροπεί πάνω στο νερό, όπως μια ξύλινη βάρκα επιπλέει πάνω στη θάλασσα.

Το νερό είναι συνυφασμένο με την ύπαρξη της ζωής. Βρίσκεται παντού, μέσα μας και γύρω μας, καλύπτει τα 2/3 της έκτασης του πλανήτη στον οποίο ζούμε και αποτελεί το 60-75% του συνολικού βάρους μας.

Είναι ένας πολύ σημαντικός καθοριστικός παράγοντας μακροζωίας γι' αυτό πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί πώς το πίνουμε και πώς το χρησιμοποιούμε.

Το 1992 καθιερώθηκε η 22^η Μαρτίου ως **“Παγκόσμια Ημέρα του Νερού”**. Στην αρχαιότητα λέγονταν **“ύδωρ”**, στη δε βυζαντινή περίοδο το τρεχούμενο νερό το έλεγαν **“νε-αρών ύδωρ”** (επίθετο + ουσιαστικό). Με την παράλειψη του ουσιαστικού **“ύδωρ”** έμεινε το επίθετο **“νεαρόν”** το οποίο ουσιαστικοποιήθηκε παίρνοντας τη μορφή **“νερό”**.

Η Παγκόσμιος Οργάνωση Υγείας αναφέρει το νερό ως **“πηγή ζωής”**, απαραίτητο για την υγεία και στην ευεξία.

ΤΙ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΝΕΡΟ;

Ο άνθρωπος μέχρι να γεννηθεί, κολυμπάει στο νερό του αμνιακού σάκου της μήτρας. Το νερό είναι η ζωοδότρα δύναμη, γι' αυτό και η Γη, που έχει νερό, είναι το μοναδικό από όλα τα ουράνια σώματα όπου υπάρχει ζωή. Όταν βλέπει κανείς τη Γη από το Διάστημα, διαπιστώνει να κυριαρχούν δύο χρώματα: το γαλάζιο του νερού (θάλασσες) και το λευκό, τα σύννεφα που την περιβάλλουν.

Δεν είναι υπερβολή όταν λέμε ότι το νερό είναι το αίμα του πλανήτη μας. Όπως το αίμα δίνει ζωή στον ανθρώπινο οργανισμό, έτσι και το νερό είναι ο συνεκτικός ιστός ανάμεσα στο περιβάλλον, το κλίμα και τον άνθρωπο.

Το νερό αποτελεί το θεμέλιο λίθο της καθημερινότητάς μας, διότι είναι απαραίτητο για τις καύσεις του οργανισμού, διαλύει πολλές ουσίες (εκτός λίπους και λαδιού) ονομάζεται **“παγκόσμιος διαλύτης”**.

Ο άνθρωπος χωρίς τροφή – όταν έχει νερό – πεθαίνει σε 30-40 ημέρες, χωρίς νερό όμως σε 5-8 ημέρες. Όταν φθάσει στο 20% του νερού έρχεται ο θάνατος.

Το νερό αποτελεί το 75% του σώματος, 90% του αίματος και 85% του εγκεφάλου.

Κάτω από φυσιολογικές συνθήκες ο ενήλικος άνδρας χρειάζεται να λαμβάνει 2,5 λίτρα νερό την ημέρα, οι δε ενήλικες γυναίκες 2 λίτρα. Εάν δεν καταναλώνουν αυτή την ποσότητα είναι πολύ ευπαθείς στην αφυδάτωση.

Η κανονική λήψη νερού, βοηθά στη σωστή λειτουργία του οργανισμού, τόσο σε πνευματικό – νοητικό, όσο και σε σωματικό επίπεδο. Μελέτες που έγιναν έδειξαν ότι το μεγάλο μυστικό μακροζωίας των υπεραιώνων πληθυσμών του πλανήτη οφείλεται στο πεντακάθαρο φυσικό νερό που έπιναν.

Το νερό από μόνο του δεν έχει θεραπευτική αξία, αλλ' όμως συμβάλει τα μέγιστα στην καλή χρήση των θεραπευτικών συστατικών που καθημερινά λαμβάνουμε από τις τροφές που καταναλώνουμε.

Είναι το αγαθό που δεν δίνει θερμίδες στον οργανισμό, αλλά μόνο πολύτιμα στοιχεία, όπως το ασβέστιο που αποτελεί το βασικό συστατικό των οστών και των δοντιών, το **μαγνήσιο**, που συμβάλλει στην καλή λειτουργία των μυών και των νεύρων και που μαζί με το **ασβέστιο** βοηθούν στη σωστή λειτουργία της καρδιάς, το **κάλιο** κ.ά.

Μελέτες έδειξαν ότι η μεγάλη κατανάλωση νερού μειώνει τους κινδύνους: κρωμάτων, νεφρολιθιάσεων, δυσκοιλιότητας, καρκίνου της κύστεως, λοιμώξεων της ουρηθικής οδού...

Βοηθάει στην σταθερότητα του όγκου του αίματος, διατηρώντας έτσι την ενέργεια του σώματος.

Βοηθάει στο να απαλλαγούμε από το υπερβάλλον νάτριο, που μπορεί να προκαλέσει κατακράτηση υγρών.

Αυξάνει τον αριθμό θερμίδων που καίμε στις καθημερινές δραστηριότητες.

Βοηθάει το σώμα μας στην μείωση των αποθεμάτων λίπους, και αποβάλλει τις τοξίνες από τα νεφρά.

Βοηθάει, κατά 60%, στην πρόληψη των καρδιοπαθειών.

Ελαττώνει την τριβή μεταξύ των διαφόρων οργάνων και εξασφαλίζει την προστασία (εγκεφάλου, νωπαιού μυελού), επειδή είναι ασυμπίεστο.

Βοηθάει στην ύγρανση των διόδων των ματιών, του στόματος, της ρινικής κοιλότητας αλλά και στη λίπανση των αρθρώσεων.

Το νερό βελτιώνει ακόμα και την εμφάνισή μας. Φθάνει στο δέρμα τελευταία και ενυδατώνοντάς το το καθιστά πιο λείο, πιο απαλό, πιο εύκαμπτο και με λιγότερες ρυτίδες.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΝΥΔΑΤΩΣΗΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ένας απλός τρόπος να ελέγξουμε την ενυδάτωση του οργανισμού μας είναι η παρακολούθηση του χρώματος των ούρων. Όταν το χρώμα είναι βαθύ κίτρινο-πορτοκαλί τότε αυτό είναι δείκτης αφυδάτωσης, ενώ όταν τα ούρα είναι ανοιχτόχρωμα και αραιά, είναι σημάδι ενυδατωμένου οργανισμού. Όσο πιο μεγάλη ποσότητα νερό καταναλώνουμε τόσο πιο ανοικτό είναι το χρώμα.

Για να είναι ενυδατωμένος ο οργανισμός μας χρειάζεται:

- Να ξεκινάμε το πρωί με ένα ποτήρι νερό με λίγες σταγόνες λεμόνι. Αυτό βοηθά σημαντικά το ξύπνημα του οργανισμού, αποβάλλει τις άχρηστες ουσίες, τα νεκρά κύτταρα, και η βιταμίνη C ισχυροποιεί τον οργανισμό κατά των μικροβίων του σώματος.

- Ακολουθούμε πρόγραμμα διατροφής πλούσιο τρώγοντας φρούτα, λαχανικά και γαλακτοκομικά που χορταίνουν και δροσίζουν.

- Αποφεύγουμε τα αλκοολούχα ποτά – ιδιαίτερα το καλοκαίρι – διότι προκαλούν κατακράτηση υγρών, ο δε καφές προκαλεί μείωση των υγρών του σώματος, επειδή είναι διουρητικός.

- Χρησιμοποιούμε το πράσινο τσάι, που βοηθάει και στον μεταβολισμό.

- Δεν πρέπει να ξεχνάμε να πίνουμε νερό πριν διψάσουμε, διότι η δίψα είναι ένας καθυστερημένος δείκτης αφυδάτωσης, που εμφανίζεται όταν τα κύτταρα έχουν ταλαιπωρηθεί από την έλλειψη υγρών.

- Πίνουμε ένα ποτήρι νερό 30 λεπτά πριν από το γεύμα, αυτό θα βοηθήσει στην πέψη.

- Πίνουμε ένα ποτήρι πριν το μπάνιο, διότι μειώνει την αρτηριακή πίεση.

- Ένα ποτήρι νερό, πριν πάμε για ύπνο, βοηθάει την αποφυγή εγκεφαλικού ή καρδιακού επεισοδίου, ενώ αποτρέπει τις κράμπες στα πόδια και τους μυς τη νύχτα, τα οποία αναζητούν ενυδάτωση και γι' αυτό καταλήγουμε να έχουμε κράμπες.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΧΤΥΠΗΣΑΝ ΚΑΜΠΑΝΑΚΙ

Το πολύτιμο αυτό αγαθό του Θεού, λόγω της άλογης χρήσης και σπατάλης, άρχισε να γίνεται είδος ανεπαρκές. Σε πολλές χώρες υπάρχει λειψυδρία. Μέχρι σήμερα το 60% του πληθυσμού της γης κατοικεί κοντά σε ποταμούς και μοιράζονται το νερό δύο ή περισσότερες χώρες. Το ενδεχόμενο να έχουμε πολέμους για το νερό, με την κατανόμη των περιορισμένων υδάτινων πόρων στον πλανήτη μας, είναι πολύ κοντά.

Οι επιστήμονες έχουν αρχίσει να **χτυπάνε καμπανάκι κινδύνου**, διότι η κλιματική αλλαγή που έρχεται με την άνοδο της θερμοκρασίας, η κατάχρηση και η μόλυνση που γίνεται στους φυσικούς πόρους, πολύ σύντομα το νερό δεν θα επαρκεί. Γι' αυτό αποτελεί αγαθό **“στρατηγικής σημασίας”** σε όλη την υφήλιο.

Σύμφωνα με στοιχεία του δικτύου **«Μεσόγειος SOS»** η μέση κατανάλωση νερού στην Ελλάδα ανέρχεται στα 145 λίτρα ανά άτομο, ενώ κάνοντας λελογισμένη χρήση μπορούμε να την περιορίσουμε στα 50 λίτρα.

Η χώρα μας έρχεται δεύτερη στον κόσμο, μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες, σε κατανάλωση νερού, με 2390 κυβικά μέτρα ανά κάτοικο ετησίως, που είναι διπλάσιο από το διεθνή μέσο όρο.

Ας βάλουμε από σήμερα αρχή εξοικονόμησης αυτού του αγαθού της ζωής, του **ΝΕΡΟΥ** με τις πιο απλές κινήσεις:

- Να κλείνουμε τη βρύση, όταν βουρτσίζουμε τα δόντια μας.

- Να κάνουμε ντους και όχι μπάνιο.

- Να προσέχουμε το πλυντήριο, να μην λειτουργεί με λίγα ρούχα.

- Να ποτίζουμε τα λουλούδια το βράδυ και με αυτόμα-το πότισμα για οικονομία.

Και τελευταίο, να σκεφτόμαστε κάθε φορά που ανοίγουμε την βρύση του σπιτιού μας πόσο τυχεροί είμαστε που έχουμε αυτή την **ευλογία του Θεού** που εκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη Γη την στερούνται.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΚΑΚΟΒΟΥΛΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Ναι, δεν ανεβαίνει σε χαιδουράκι. Όμως χρησιμοποιεί το αστικό λεωφορείο...» (Αρχ. Περ.)

Πρώην αστυνομικός κυκλοφόρησε διαδικτυακά άρθρο με ένα ελκυστικό τίτλο: **«Ναι, δεν ανεβαίνει σε χαιδουράκι. Όμως χρησιμοποιεί το αστικό λεωφορείο...»**, αναφερόμενος στον νέο επίσκοπο αλλά και σε παρελθόντα “χριστιανικά”. Είναι ένα κείμενο με γράμματα όμορφα, αλλά με τρομερά “λάθη” και με κηλίδες που θλίβουν και εξοργίζουν.

Θα περιμέναμε κάποτε να σταματήσει η θεατρική παράσταση του μύθου με τα **“παρελθόντα χριστιανικά”** ώστε να αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια, σταματώντας την παραπληροφόρηση του λαού και διακόπτοντας το σπερμολόγο παραμύθι περί **“οπαδών του πρώην”**, τον **“αυγοπόλεμο”**, τον **“πετροπόλεμο”**... να βάλουν τέλος στις κατασκευασμένες δολοπλοκίες πετώντας τες στον καιάδα της λησμονιάς γιατί όταν τα ανασύρουν στην επιφάνεια, ξευτελίζουν τους ίδιους, ως ανθρώπινα όντα, και τις υπηρεσίες που εργάστηκαν.

Παρ' ότι πέρασαν 50 χρόνια από τότε, μερικοί προσπαθούν κατά καιρούς, να κρατήσουν ζωντανό αυτόν τον μύθο αναμεταδίδοντάς τον σαν ξεκούρδιο γραμμόφωνο της παλιάς εποχής.

Διαβάζοντας το δημοσίευμα του πρώην αστυνομικού της ασφάλειας – που τώρα δηλώνει δημοσιογράφος και λογοτέχνης – στάθηκα σκεπτικός, γεμάτος μελαγχολία. Έσκυψα στον όγκο του ιστορικού υλικού και έριξα μια ματιά στα πρόσωπα, που συνέβαλαν να ξεδιπλωθούν γεγονότα και καταστάσεις ατέλειωτης φρίκης που δεν συμπιέζονται στην παρτιτούρα ενός θρηνητικού εμβατηρίου.

Δεν θα ασχοληθώ με τις αναλήθειες, που βγάζουν μάτι, και αναφέρονται στο νέο μητροπολίτη Λάρισας και Τυρνάβου π. Ιερώνυμο, όταν γράφει ότι: **«ο ίδιος δεν τον γνωρίζει, δεν συζήτησε μαζί του ποτέ. Ξέρει το πρόσωπό του από φωτογραφίες, και το όνομά του... Ιερώνυμος...»**. Και συνεχίζει με το πιο ωραίο: **«Παρασκευή, 17 Μαΐου, μεσημέρι – γράφει – συζητώ με φίλους. Η συζήτηση στρέφεται για λίγο στο νέο μητροπολίτη. Και έκπληκτος πληροφορούμαι κάτι που η πόλη μου δεν έχει ζήσει ποτέ άλλοτε.**

Ο ένας της συντροφιάς, λέει πως, από την κατοικία του για να βγει στην πόλη, χρησιμοποιεί το αστικό λεωφορείο.

Ο άλλος λέει, πως πηγαίνει ο ίδιος στο ταχυδρομείο, αλλά και σε κάποιες υπηρεσίες, χωρίς να χρησιμοποιεί διάφορα πρόσωπα.

Δυσπιστώ. Ο μητροπολίτης στο αστικό λεωφορείο!

Φίλος μας δημοσιογράφος το επιβεβαιώνει. Κι ένας ακόμα...».

Και όλα αυτά γίνονται – σημειώστε ημερομηνία – Παρασκευή 17 Μαΐου. Και σε δύο ημέρες μετά – 19 Μαΐου Κυριακή ώρα 5.30 το απόγευμα – τον βλέπουμε να βρίσκεται στο Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αχιλλείου μαζί με τον **“άγνωστο”** μητροπολίτη Ιερώνυμο να κάθονται παρέα στο πάνελ παρουσιάζοντας το νέο περιοδικό της μητρόπολης “ΑΧΙΛΛΙ(ΕΙ)ΟΥ ΠΟΛΙΣ” και να είναι μάλιστα και μέλος τις τετραμελούς συντακτικής επιτροπής του περιοδικού (!). Να είναι **σύμπτωση!** Να είναι **θαύμα!**...

Δεν θα αναφερόμασταν καθόλου στο θέμα, θα το αφήναμε στην κρίση του κάθε αναγνώστη να αξιολογήσει τον κάθε δημοσιογράφο-λογοτέχνη και πρώην αστυνομικό της ασφάλειας για τα αληθοφανή κατασκευάσματα.

Το αναφέρουμε όμως διότι με τα παρακάτω γραφόμενα ο κύριος προσπάθησε να νοθεύσει το θησαυροφυλάκιο της ιστορίας ανέντιμα με προκατασκευασμένες και ανυπόστατες κατηγορίες.

Γράφει: **«... η πόλη μου είναι μια πόλη που πόνεσε με τα “χριστιανικά της”.**

Δεν πάνε πολλά χρόνια, που οπαδοί του πρώην μακαριστού μητροπολίτη Θεολόγου, οι λεγόμενοι “Θεολογικοί” κυνηγούσαν το μητροπολίτη Δημήτριο (Μπεκιάρη), να τον χτυπήσουν».

Κύριε αστυνομικέ, ο π. Θεολόγος δεν είχε οπαδούς αλλά είχε πνευματικά παιδιά, πιστά μέλη της εκκλησίας, που έβλεπαν να αδικείται, να συκοφαντείται, να λοιδορείται... ο πατέρας τους και αντιδρούσαν, όπως στην πορεία της Εκκλησίας αντιδρούσαν στους διωγμούς των αγίων Χρυσοστόμου, Αθανασίου, Γρηγορίου, Νεκταρίου και δεκάδων χιλιάδων μαρτύρων.

Στον ισχυρισμό ότι κυνηγούσαν τον μητρ. Δημήτριο να τον χτυπήσουν, ίσως δεν θάπρεπε να σας απαντήσω, διότι εδώ συνέβησαν αλλόκοτα πράγματα. Φθάσατε στο έσχατο σημείο, να προστατεύετε την παρανομία και να διώκετε, να φυλάκιζετε, να δέρνετε αυτούς που ζητούσαν την εφαρμογή των νόμων και του Συντάγματος του ελληνικού κράτους.

Για **«να τον χτυπήσουν»**, που αναφέρετε, το γνωρίζετε ίσως καλύτερα από τον καθένα, γιατί η υπηρεσία σας – **η αστυνομία** – έστηνε ψευδή κατηγορητήρια και έστελνε Αγωνιζόμενους στα Δικαστήρια με σκοπό να κάμψει το φρόνημά τους γι' αυτό οι αποφάσεις, σχεδόν όλες, ήταν ΑΘΩΩΤΙΚΕΣ, επειδή ήταν συντεταγμένες με ψεύτικες κατηγορίες.

Και συνεχίζει: **«MAT και ενισχυμένες αστυνομικές φρουρές, διαδηλώσεις και πετροπόλεμοι. Μία Μεγάλη Εβδομάδα με συγκρούσεις σώμα με σώμα, με αυγοπόλεμο και πετροπόλεμο. Με κυνηγητό στους δρόμους. Με ενέδρες στο αυτοκίνητο του μητροπολίτη, όταν τολμούσε να βγει σε κάποιο χωριό της περιοχής. Αστυνομικοί που επέστρεφαν γδαρμένοι στα σπίτια τους, με τις στολές γεμάτες από σπασμένα αυγά».**

Εδώ ο κ. πρώην αστυνομικός για να “δικαιώσει” τις πράξεις της ντροπής και της παραφροσύνης, και να κρατήσει όρθιο το παράνομο κατεστημένο, συκοφαντεί τις διαμαρτυρίες του πληρώματος της Εκκλησίας, βάζο-

συνέχεια από την 1η σελίδα = 2η συνέχεια =

Απρόβλεπτες καταστάσεις

Την ημέρα που ήρθε η έγκριση για την ανέγερση των παραπάνω σχεδίων, αυτή ακριβώς την ημέρα έπαιρνε από τον στρατιωτικό Διοικητή την εντολή να εγκαταλείψει ο γέροντας Κωνσταντίνος το θρόνο της Αλεξανδρούπολης. Φθόνησε, θα λέγαμε, ο Μισόκαλος τον άδολο, φλεργό και ανύστακτο στρατιώτη του Χριστού και έστειλε τα όργανά του (δικτάτορα Ιωαννίδη, αρχ/σκοπο Σεραφείμ Τίκα) να χαλάσουν ό,τι οι ίδιοι δεν μπορούσαν να κάνουν.

Δίχως να διατυπωθεί κατηγορία, δίχως να κληθεί ο γέροντας (ο ήρωας της Καβάλας και των Καλαβρύτων, ο διωκόμενος από τους Βουλγάρους και αναγνωρισμένος από τον Άρη Βελουχιώτη ως γενναίος μαχητής) να αντιμετωπίσει τους κατηγορούς του (εάν υπήρχαν), δίχως να κάνουν, έστω, μια τυπική δίκη, τον απομάκρυναν βίβια από το αγαπημένο του ποιμνίο και του στέρησαν την πατρική ιδιότητα.

Κανένας δεν άκουσε, δεν είδε, δεν αντιλήφθηκε ότι ο ήρωας έπεφτε θύμα; Κανένας – δυστυχώς – δεν συγκλονίστηκε από τις θυσίες του, ούτε ένοιωσε την υποχρέωση να χύσει βάλαμο στις πληγές του και να του ράνει με δάφνες το λευκασμένο κεφάλι του! Τι κρίμα!!!

Οι δημοσιογράφοι σόλιζαν τα κούφια είδωλα, υμνούσαν την εξουσία, δόξαζαν τους άτιμους, υπηρετούσαν δουλικά τους χαμαιλέοντες. Ίσως κάποια στιγμή να γύρισαν το βλέμμα τους, να εϊδαν τον γέροντα της αγνής προσφοράς και αθόρυβης θύελλας πεταμένο και πληγωμένο στην άκρη του δρόμου... Αυτοί όμως αντί νερού τον πότισαν ξύδι, του πέταξαν το ανάθεμα του χουντικού και τη μομφή του συνεργάτη των δικτατόρων, καταγγέλλοντας στις εφημερίδες λίβελους εναντίον του, ανάλογους με τις προσταγές των ορατών και αόρατων χειριστών του παρασκηνίου.

Καινούρια πατρίδα

Ο σεμνός ιεράρχης πήρε και πάλι το δρόμο της εξορίας. Φορτωμένος την ιστορία του και την πικρία του, αποσύρθηκε στην αγαπημένη του Καβάλα, στο λόφο του αγίου Σίλα, "φιλοξενοούμενος" από τα ιδρύματα που ο ίδιος είχε δημιουργήσει. Εδώ σε ένα ταπεινό σπιτάκι, δίπλα στο Οικοτροφείο, του ήλθαν τα νέα, ότι τη μητρόπολή του την κατέλαβε ο αρχιμανδρίτης Άνθιμος Ρούσας, που για χρόνια ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος του εμπιστεύτηκε την διεύθυνση του μεγαλύτερου Οργανισμού της Εκκλησίας, την "ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ". Η είδηση αυτή τον πίκρανε πολύ. Ο Αλεξανδρινός ποιητής Καλλιμάχος συγκεκριμένα έλεγε: "Ουδείς αχαριστότερος του ευεργετηθέντος" (310-240 π.Χ.).

Τα γεγονότα που ακολούθησαν, αντί να καταπραΰνουν τον πόνο του κατάλευκου γέροντα, τον φόρτισαν περισσότερο και τον όξυναν. Για την ιστορία θα αναφερθούμε σε δύο μόνο θλιβερά περιστατικά για να

ΡΑΣΟΦΟΡΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΣ

ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ

(Ένας εκ των 12 διωχθέντων)

τα θυμηθούν οι παλαιότεροι και να τα μάθουν οι νεώτεροι.

ΠΡΩΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ

Κάποια στιγμή, ο σεβαστός Γέροντας αντιμετώπισε σοβαρό πρόβλημα υγείας και τότε αποφάσισε να ταξιδέψει μέχρι την Αλεξανδρούπολη, να επισκεφθεί το γιατρό του, που ήταν και πνευματικό του παιδί και του είχε απόλυτη εμπιστοσύνη. Έφθασε στην Αλεξανδρούπολη, σχεδόν μυστικά, αποφεύγοντας κάθε επιπονωσία. Κάποια

Το νέο επισκοπείο έργου του π. Κωνσταντίου

όμως μάτια τον είδαν και έτρεξαν, τον προσκύνησαν, του φίλησαν το χέρι και πήραν την ευλογία του. Άλλοι όμως, κακοήθεις, μετέφεραν αμέσως την είδηση στον "καταληψία" της μητροπόλης. Ακούγοντας ο δεσπότης Άνθιμος ότι ο γέροντας Κωνσταντίνος ήρθε στην πόλη, καταλείφθηκε από φόβο και τρόμο θυμίζοντάς μας τον Ηρώδη που: "Ακούσας ο Ηρώδης ο Βασιλεύς, εταράχθη..." (Ματθ. 2, 3), και αντί να τρέξει, να του φιλήσει το χέρι, να του προσφέρει φιλοξενία και κάθε αναγκαία εξυπηρέτηση, αυτός λειτούργησε σαν μαινόμενος... αντίπαλος. Έστειλε ανθρώπους του και διέταξαν τον γέροντα να φύγει αμέσως από τα όρια της Αλεξανδρούπολης, άλλως θα εφαρμόσει την σταλινική διάταξη 2026/23-7-74¹ και να μην τολμήσει άλλη φορά να εμφανιστεί στην περιοχή του και "ταράξει" τη γαλήνη του και αναστατώσει το ποιμνίο του με μία δεύτερη επίσκεψή του.

Ο χαριτωμένος γέροντας υπάκουσε, έσκυψε το κεφάλι κι ενώ τα μάτια του έτρεχαν δάκρυα, σηκώθηκε, πήρε το μπαστούνι του, μπήκε στο αυτοκίνητο, και μέσα στο σκοτάδι της νύχτας, γύρισε στην Καβάλα, περπατώντας και ηδισμένος από την απάνθρωπη συμπεριφορά.

Ο γέροντας γρήγορα ανασύνταξε τις δυνάμεις του κι άρχισε τη συνηθισμένη δραστηριότητά του. Το Οικοτροφείο Αρρένων, που ο ίδιος είχε δημιουργήσει, έβλεπε να υπολειπόμενοι και οι οικότροφοι μαθητές να ελαττώνονται χρόνο με το χρόνο, λόγω της δημιουργίας Γυμνασίων και Λυκείων σε όλη την ύπαιθρο, γι' αυτό το μετέτρεψε σε **Οικοτροφείο Υπερηλικών** (Γηροκομείο) και μέσα σ' ένα ιδανικό περιβάλλον ξεκουράζονταν τα κουρασμένα γερατειά.

Στον τρίτο (3^ο) όροφο του κτηρίου έφτιαξε ένα ωραιότατο παρεκκλήσι, αφιερωμένο στον

Υποσημείωση

1) Του έλεγε: «Προς διαφύλαξιν εν παντί της εν τη Εκκλησία ενότητος και αποφυγήν πάσης αιτίας δυναμένης να δημιουργήσει αφορμάς... ήχη εις την απόφασιν, όπως μη επιτρέψη την εγκατάστασή των οποίωνδήποτε εξελθόντων ή εξερχομένων της ενεργούς υπηρεσίας Σεβ. Ιεραρχών εν ταις περιφερείαις ούτοι μέχρι τούδε εποίμαναν...».

Ευαγγελιστή Λουκά, για να παρακολουθούν τις Ιερές Ακολουθίες οι τρόφιμοι γέροντες και πολλοί κάτοικοι της Καβάλας, λειτουργώντας ο ίδιος καθημερινά.

Προχώρησε ακόμα και στη δημιουργία ενός νέου κτιρίου, δίπλα στο Οικοτροφείο-

Γηροκομείο, για να βοηθήσει τις οικογένειες που εργάζονταν και δεν είχαν που να αφήσουν τα παιδιά τους. Ήταν ένας **πρότυπος παιδικός σταθμός** που λειτουργούσε, σχεδόν εθελοντικά, από ευσεβείς κοπέλες με τα απαραί-

τητα προσόντα.

Μετά την επάνοδό του στην Καβάλα από την Αλεξανδρούπολη (1974) έδωσε νέα ώθηση στην αποπεράτωση του οκταώροφου συγκροτήματος της οδού Δαγκλή 28, που λόγω απουσίας του είχαν ατονήσει οι εργασίες. Τα εγκαίρως έγιναν στις 21 Μαΐου 1978 με ομιλητή τον καθηγητή Παν. Αθηνών, αστρονόμο Γεωρ. Κοντόπουλο και θέμα: «**Η τελευταία εξέλιξη των ηλεκτρονικών εγκεφάλων**».

Παρά το προχωρημένο της ηλικίας – ανήσυχον πνεύμα – δεν έπαυσε να σκέφτεται ότι έπρεπε και η Καβάλα να αποκτήσει μια Κατασκήνωση για τη σωματική, ψυχική και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών στα πρότυπα της Αλεξανδρούπολης.

Βρήκε μια κατάλληλη έκταση, κοντά στην Ηρακλείτσα Καβάλας, μια θαυμάσια τοποθεσία μεταξύ βουνού και θάλασσας, και αμέσως άρχισαν οι εργασίες. Πρόφθασε ο άγιος επίσκοπος να παραβρεθεί στα εγκαίνια, φυτεύοντας και ένα δένδρο και ευλογώντας την νεανική πνευματική αυτή όαση.

Παρά τις πολλές εξωτερικές φροντίδες, εν τούτοις αφιέρωνε πάρα πολύ χρόνο στην προσευχή. Ο Βασίλειος Βουτσάς, που βοηθούσε το Γέροντα, γράφει: «**Μέσα εις το Ιερό Βήμα του Αγίου Λουκά** (εκκλησιάκι του Οικοτροφείου) **τελούσε υποδειγματικά, όπως πάντοτε, τη Θεία Λειτουργία, αφοσιωμένος στον Τριδικό Θεό, σε στάση προσοχής – παρά το βάρος των ετών – χωρίς να διασπάζεται η προσοχή του από τίποτα, χωρίς κανένα ψίθυρο ή ομιλία. Επίσης στην Ιερά Πρόθεση, μνημόνευε χιλιάδες ονόματα, ένα-ένα. Πήγαινε από τις 5 η ώρα το πρωί, δεν ήθελε κανείς να πλησιάζι...**».

Ο γέροντας Κωνσταντίνος στο ερημητήριο του αγίου Σίλα, αφιέρωνε πολλές ώρες την ημέρα στο Μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως. Εκτός από τα πνευματικά του παιδιά, καθημερινά έρχονταν – εκτός από την Καβάλα – και από την Δράμα, Κομοτηνή, Θεσσαλονίκη κ.α. πονεμένοι άνθρωποι να αναπαυτούν κάτω από

το επιτραχήλιό του.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ

Οι ημέρες διάβαιναν, τα χρόνια κυλούσαν κι ο μοιχεπιβάτης επίσκοπος Αλεξανδρούπολης Άνθιμος αναπαύτηκε στο μαξιλάρι του θριάμβου. Ένοιωσε ότι ασφάλισε την κυριαρχία του και απολάμβανε την πρόσκαιρη ευτυχία του διότι τον θεωρούσε οριστικά καταδικασμένο και εκκλησιαστικά νεκρό!

Ήταν 30 Οκτωβρίου 1990 όταν ξέσπασε κυκλώνας. Ακολούθησαν ώρες συγκλονιστικές. Μεγάλη ταραχή κατέλαβε όλο το εκκλησιαστικό κατεστημένο. Η είδηση, που μεταδόθηκε αστραπιαία, πληροφορούσε ότι το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (ΣτΕ) της Χώρας κατήργησε το νομοθετικό εξάμβλωμα της δικτατορίας (που είχε προμετωπίδα την 3 & 7/74 Συντακτική Πράξη) και δικαίωσε τους δώδεκα (12) Μητροπολίτες, που ο τύραννος αρχιεπ. Σεραφείμ απομάκρυνε από τις μητροπόλεις και τα ποιμνιά τους, καταπατώντας κάθε έννοια δικαίου.

Φόβος και τρόμος κατέλαβε τον "μοιχεπιβάτη" Άνθιμο. Αισθάνθηκε να φεύγει η γη κάτω από τα πόδια του. Έβλεπε το θρόνο του να τρίζει επικίνδυνα διότι η απόφαση ακύρωνε όλες τις αποφάσεις της Συνόδου της Ιεραρχίας του Ιουλίου 1974 και κήρυττε έκπτωτους τους 12 καταληψίες-μοιχεπιβάτες δεσποτάδες που ο Σεραφείμ είχε διορίσει το 1974.

Ως προς τον κ. Άνθιμο, μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως, η υπ' αριθ. 3801/1990 έλεγε: «**Ακυροί, καθ' όσον αφορά τον αιτούντα, την από 11-7-1974 απόφασιν της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος**» [(ΦΕΚ ΝΠΔΔ 141/12-7-1974) – Το ΦΕΚ αυτό ήταν που έδωσε τον Κωνσταντίνο από την μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως –] ως και το από 22-7-1974 [(ΦΕΚ Γ 284/23-7-1974). Το ΦΕΚ αυτό ακύρωσε την εκλογή, αναγνώριση και κατάσταση του αρχιμανδρίτη Ανθίμου Ρούσα ως Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως].

Το ημερολόγιο τότε έγραφε: Κυριακή 25/11/1990 – Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης & Μερκουρίου, όταν ο ένοχος Άνθιμος, ευρισκόμενος σε πλήρη σύγχυση, πήρε την απόφαση να επισκεφτεί στο ασκητήριό του τον εξόριστο ιερομάρτυρα Κωνσταντίνο (τον διερχόμενο μια φάση σκληρής δοκιμασίας) θεωρώντας τη στιγμή κατάλληλη ώστε να εξασφαλίσει την επικάλυψη της επισκοπίας του. Πλαστογράφησε, λοιπόν, εξ ονόματος – **δήθεν** – του γέροντα επισκόπου, μια επιστολή με αποδέκτη την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, **που δήλωνε ότι παραιτείται και αποδέχεται ως διάδοχο του και συνεχιστί στο έργο του τον επίσκοπο Άνθιμο**, που τον εξέλεξε η Ιεραρχία το 1974. Συμπλήρωνε δε στο τέλος την επιστολή με ευχές για ευδωμή των προσπαθειών του διαδόχου του (sic) προς δόξαν Θεού και προς οικοδομήν του ποιμνίου!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ: Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΘΙΜΟΥ ΜΕ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

ληψιν, λέγω και προφητεύω – εάν επιτρέπεται η λέξι* εάν η Ελλάς καθαριστή από τα πάθη της, και προ παντός από την φοβέρα της διαίρεσις, η οποία είναι ένα από τα μεγαλύτερα ελαττώματα του Ελληνικού λαού, θα ευλογηθή και πάλι.

Χάσαμε τη Μικρά Ασία από την διαίρεσι. Το είπε αυτό ο Κεμάλ στο Τουλού Μπουνάρ, όπου εδόθη η τελευταία μάχη του μικρασιατικού μετώπου. προσπάθησε τότε μια μεραρχία τουρκική να καταλάβη το Τουλού Μπουνάρ, αλλά δε μπόρεσε, και ο Τούρκος ο μέραρχος ηττοκτόνησε. Γιατί; Διότι επάνω στο Τουλού Μπουνάρ ήταν το σύνταγμα του Πλαστήρα. Εκεί λοιπόν εδόθη η τελευταία μάχη. Και όταν το επόμενο έτος έστησαν εκεί μνημείο των πεσόντων Τούρκων, παρέστη στην τελετή ο Κεμάλ, ο οποίος είπε τα εξής. «**Μη νομίζετε ότι νικήσαμε τους Έλληνες. Οι Έλληνες δεν νικήθηκαν στρατιωτικώς* νικήθηκαν από τη διαίρεσι, από τη φαγωμάρα που εί-**

χαν μεταξύ τους. Όπου επολέμησαν οι Έλληνες, επολέμησαν όπως οι αρχαίοι πρόγονοί των».

Δεν θέλομε πόλεμο, εμείς που γνωρίσαμε τον πόλεμο, όπως το είπε ο Πλαστήρας. Οι κυράδες των Αθηνών τον ρώτησαν – Πες μας μία από τας ωραίας μάχας που έδωσες στη Μικρά Ασία. Και εκείνος τους απάντησε – Κυράδες μου, ο πόλεμος δεν είναι να σπάμε αυγά και να κάνωμε ωμελέττα. Ο πόλεμος είναι πόλεμος... ιδίως ο σημερινός πόλεμος.

Η Μακεδονία ήτο, είναι, και θα μείνη πάντα Ελληνική!

Η Ελλάς ευρίσκεται εν κινδύνω. Εξ ανατολών είναι οι Τούρκοι, από το βορρά είναι οι Σκοπιανοί και οι Αλβανοί, οι οποίοι περιμένουν ευκαιρία. Είμεθα εν μέσω εχθρικών εθνών. Και οι Ευρωπαίοι λησιμονούν την προσφορά της πατρίδος μας όταν μόνη της η μικρά Ελλάς επολέμησε εναντίον του μαύρου και του κοκκίνου φασισμού. Αλλά ελπίζομε ότι θα ανατείλουν καλύτερες ημέρες.

Ας είμεθα όλοι στη θέσι μας. Οι στρατιώται μας και οι αξιωματικοί μας εις τον Έβρο ποταμό, εμείς εδώ. Και εάν ακόμα – μη γένοιτο Παναγία Δέσποινα και ιερέ Χρυσόστομο, μη γένοιτο – γίνη πόλεμος πλέον, θα βρεθούμε έτοιμοι. Ευχόμεθα να επικρατή ειρήνη στην Ελλάδα, ειρήνη στα Βαλκάνια και στον κόσμο ολόκληρον* αλλ' εάν – δεν το γνωρίζομε το εάν, μόνο ο Θεός το γνωρίζει –, εάν είναι γραμμένο στα χαρτιά, εάν τυχόν γίνη σύρραξις και βάρβαροι μας επιτεθούν εξ ανατολών και δυσμών, βορρά και νότου, τότε η Ελλάς θ' αξιωθή και πάλι να πη το «όχι» που είπε ο Δαβάρης επάνω στα βουνά της Πίνδου και θ' αξιωθή να πη το «**μολών λαβέ**» του Λεωνίδα στις Θερμοπύλες. Θα βαδίσουμε εμπρός, **Η Μακεδονία μας, η γλυκερία μας Μακεδονία, η χώρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, η χώρα των μαρτύρων και των ηρώων, η Μακεδονία μας ήτο, είναι, και θα είναι πάντα Ελληνική. Ομιλία στον Αγ. Κων/νο Κοζάνης - 13/11/1994**

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. Πόση ήταν! Πόση εμεινε! Και τι απόχινε...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

2) Η Ι. Μονή Μεγάλου Σπηλαίου, της Μητρόπολης Καλαβρύτων είχε στην κυριότητα της μια μεγάλη έκταση περίπου 23.600 στρέμματα. Η περιοχή είχε χαρακτηριστεί από ειδικούς ως «**το τουριστικό διαμάντι της Ελλάδας**». Ήταν ένα παραθαλάσσιο δασόκτημα με ωραιότερες αμμουδιές – **περί τα 12 χιλιόμετρα** – με ένα θαμνώδες δάσος από πεύκα, κουκουναριές και διώρυγες γλυκού νερού. Ήταν σε μίαν εξαιρετική τουριστική θέση της Δυτικής Πελοποννήσου, στην περιοχή Στροφυλιά.

Το κτήμα αυτό, προσπαθούσαν διάφοροι επιχειρηματίες κατά καιρούς να το αρπάξουν, μπίρ-παρά «για ένα κομμάτι ψωμί» λόγω της «άνοιας» που είχαν οι εκάστοτε εκκλησιαστικοί ηγέτες.

Η δικτατορία που είχε καταλάβει την εξουσία (21-4-1967) αντιμετώπιζε μεγάλο οικονομικό πρόβλημα, λόγω του οικονομικού εμπάργκο που της είχαν επιβάλλει οι «δημοκρατικές» κυβερνήσεις. Αυτό το αντιλήφθηκε ξένος επιχειρηματίας, και εμφανίστηκε στα αρμόδια Κυβερνητικά όργανα, υποσχόμενος – *αν του πωλήσουν αμέσως το κτήμα* – να φέρει στην Ελλάδα ένα μυθώδες ποσό χρημάτων σε συνάλλαγμα – *ένα δισ. διακόσια εκατ. δολάρια* – που αντιστοιχούσε σε ένα ολόκληρο ετήσιο κρατικό προϋπολογισμό της χώρας, εκείνης της εποχής.

Ήταν 30 Ιουνίου του 1967 – 43 ημέρες αφ' ότου ανέλαβε την αρχιεπισκοπία ο π. Ιερώνυμος – όταν ζήτησαν από τον αρχιεπίσκοπο να προεδρεύσει μιας διευρημένης σύσκεψης με την συμμετοχή των: Παπαδόπουλου, Μακαρέζου, πολλών κυβερνητικών μελών, του γεν. γραμματέα του Ε.Ο.Τ., εκπροσώπων του ενδιαφερόμενου επιχειρηματία κ.ά. με σκοπό: «**Να μην χαθεί αυτή η θεοπέμπτη ευκαιρία για το Ελληνικό Κράτος και πιεζόμενος ο Ιερώνυμος να αναγκαστεί να συναινέσει εις την “πώληση” του εν λόγω κτήματος**».

Ο Αρχιεπίσκοπος, ο οποίος είχε ερευνήσει το θέμα, και είχε διαμορφώσει ίδια γνώμη, τους απάντησε: «**Δεν πρόκειται για “θεοπέμπτη ευκαιρία” αλλά για καμουφλαρισμένη αρπαγή, αφού η πραγματική αξία του ήταν πάνω από το τριπλάσιο της προσφερομένης**».

Τότε εξεφράγη ο Παπαδόπουλος, και οργισμένος κατηγόρησε την Εκκλησία – *αρχιεπίσκοπο* – ότι κωλυσιεργεί εις την ανάπτυξη της Εθνικής Οικονομίας βάζοντας προσκόμματα στο έργο της Εθνικής Κυβέρνησης και γι' αυτό το Κράτος θα αναγκαστεί να το πάρει...!

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος του απάντησε αμέσως και με έντονο ύφος: «**Εκείνος που ληστεύεται δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί κωλυσιεργών, όταν αμύνεται για να υπερασπίσει την περιουσία του και εφ' όσον χρόνον εγώ θα κάθημαι εις εκείνην την καρέκλαν (ηννούν την Αρχιεπισκοπήν), εγώ, ως Εκκλησία, δεν θα έδωδα το κτήμα αντί πινακίου φακής**».

Ο κ. Υπουργός (Παπαδόπουλος) ανταπάντησε: «**Θα πάρουμε το κτήμα εν ανάγκη και με Συντακτικήν Πράξιν**».

Αυτό ανάγκασε τον Ιερώνυμο να απαντήσει: «**Εφ' όσον διαθέτετε το ξίφος μπορείτε να πάρετε το κτήμα, εγώ όμως δεν πρόκειται ποτέ να το δώσω**».

Στην πορεία του χρόνου έγιναν πολλές προσπάθειες από πλευράς του Αρχιεπισκόπου να καταλήξουν σε επιμέρους λύσεις αλλά και για το σύνολο της Εκκλησιαστικής Περιουσίας. Παρά τα πορίσματα στα οποία είχαν καταλήξει οι επιτροπές που είχαν συγκροτηθεί, και τα στοιχεία που είχαν συλλέξει και τα είχαν καταγράψει σε ογκώδεις τόμους «**δεν εγένοντο δεκτοί** – έγραψε ο Αρχιεπίσκοπος – **από τους εκπροσώπους του Κράτους και εξηκολούθουν ούτοι να παραλογίζονται, παρά το ότι υπήρχαν αδιάσειστα υπέρ των απόψεων της Εκκλησίας στοιχεία**».

Στις 19 Ιουλίου 1972 έγινε σύσκεψη ανωτάτου επιπέδου. Σ' αυτήν ο Αρχιεπίσκοπος πρότεινε λύση με διαιτησία, δηλαδή μια τριμελή επιτροπή αποτελούμενη από τους Προέδρους των τριών Ανωτάτων Δικαστηρίων της Χώρας – του Συμβουλίου Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου –. Για την πρόταση αυτή, που υποτίθεται ότι θα συνεζητείτο, έγινε μετά από μερικές ημέρες (στις 2 Αυγούστου) προεξάρχοντος του Ν. Μακαρέζου και κυβερνητικών μελών και υπηρεσιακών παραγόντων με νέες προτάσεις που ισοδυναμούσαν με ολοκληρωτική δήμευση της εκκλη-

σιαστικής περιουσίας. Ο Αρχιεπίσκοπος γράφει στο Ημερολόγιό του: «**Τους εδήλωσα σαφώς, ότι δεν θα το ηνεχόμην επ' ουδενί λόγω. Διότι, όπως τους είπα, νεκροθάπτης της εκκλησιαστικής περιουσίας δεν επιλοδόξουν να γίνω**».

ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

3) Η καταπάτηση και αρπαγές της εκκλησιαστικής περιουσίας ήταν στην «**ημερήσια διάταξιν**» φέροντας αρκετές φορές τον Αρχιεπίσκοπο σε έντονες συγκρούσεις με την κυβέρνηση. «... **αι αρπακτικά διαθέσεις των κρατικών οργάνων ήσαν τόσον εξοργιστικά** – έγραφε – **ώστε έφθαναν μέχρι του να δώσω εις τα εκκλησιαστικά όργανα οδηγίας να αντιτάξουν βίαν εις την βίαν**».

Περιγράφεται στη συνέχεια το εξής περιστατικό που συνέβη στην περιοχή του Καρέα. Ένα πρωινό δασικοί υπάλληλοι άρχισαν αυθαίρετα να περιφράζουν μια εκκλησιαστική περιοχή που προ ημερών δικαστική απόφαση δίκαιων την Εκκλησία. Μόλις το πληροφορήθηκε ο Αρχιεπίσκοπος, έδωσε εντολή στους υπαλλήλους του Ο.Δ.Δ.Ε.Π. να τους σταματήσουν. Αυτό στάθηκε αδύνατον. Τότε τους παρότρυνε να σταματήσουν, ακόμα και με βία, την κρατική αυτή αυθαιρεσία. Δε σταμάτησε όμως εδώ. Παράλληλα τηλεφώνησε στον Υπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ Αγαθάγγελον και με έντονο ύφος απαίτησε να δώσει εντολή να σταματήσουν πάραυτα οι δασικοί υπάλληλοι τις αυθαιρεσίες τους, λέγοντας: «**Το Κράτος αυτό, όταν ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπον, δεν είναι, πλέον, Κράτος Δικαίου, αλλά γκάγκστερ**».

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

4) Ο ίδιος, περιγράφει ένα άλλο είδος επιδρομής που επιχειρήσαν σε βάρος της Εκκλησίας,

Εδώ πρόκειται για Νόμο που ψηφίστηκε, υπογράφηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, μπήκε η μεγάλη σφραγίδα του Κράτους, στοιχειοθετήθηκε στο Εθνικό Τυπογραφείο, έγιναν οι διορθώσεις, τα τυπογραφικά δοκίμια και δόθηκε η εντολή «**Τυπωθήτω**» από την Γραμματεία του Υπ. Συμβουλίου, δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβέρνησης και όλα αυτά μέσα σε μία μέρα (!!!).

Αυτό αφορούσε Νόμο «**περί λατομείων**» που θα ωφελούσε εκατομμύρια τον πεθερό σημαντικού μέλους της δικτατορίας και θα ζημίωνε σε μεγάλο βαθμό τα συμφέροντα της Εκκλησίας. «**Εθέρησα υποχρέωσίν μου** – γράφει ο Ιερώνυμος – **να αφηψήσω το μίσος των ενδιαφερομένων κύκλων της δικτατορίας που θα προεκαλείτο εναντίον μου, και να επέμβω αμέσως προσωπικά εις τον κ. Πρωθυπουργόν (Παπαδόπουλον). Ούτος, πράγματι – το γράφω προς τιμήν του – μόλις του έδειξα το σχετικόν φύλλον της Εφημ. της Κυβερνήσεως, έδωκεν αμέσως εντολήν, να σταματήσει πάραυτα η εφαρμογή του αμαρτωλού αυτού Νόμου**».

Αυτά που αναφέραμε είναι ένα μικρό μέρος των περιστατικών που διαδραματίστηκαν μεταξύ δικτατόρων και Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου Α', και το αφιερώνουμε στους ψευδολόγους και συκοφάντες του Ιερωνύμου (Νανακίδες, Ανδρεόπουλους, Κονιδάρηδες, και Σια) που: «**Ου γαρ μη υπνώσωσι, εάν μη κατοποιήσωσι, αφήρηται ο ύπνος αυτών και ου κοιμούνται** (Παροιμ. 4, 16) (ερμηνεία: Δεν πλαγιάζουν το κεφάλι τους στο μαξιλάρι και δεν κοιμούνται, αν δεν κατοποιήσουν. Δεν κλείνουν τα μάτια τους. Κάποιο αόρατο χέρι, το διαβολικό χέρι του εμπνευστού των εγκλημάτων, έχει κλέψει το γλυκό ύπνο από τα βλεφάρια τους). Διαβάζοντας το βιβλικό αυτό κείμενο, λες και έχει χαραχτεί να στιγματίζει και να προσδιορίζει το ψυχολογικό υπόστρωμα των ανθρώπων αυτών που βάλθηκαν αυτή τη μεγάλη πατερική – αγωνιστική μορφή (Ιερώνυμο) να την λασπώσουν χαρακτηρίζοντάς την “εκλεκτό της δικτατορίας”, “ιδεολογικό σύμμαχο και θεωρητικό καθοδηγητή του ελληνικού λαού”, “Χουντικό”, “παλατιανό” κ.ά.

Τα γεγονότα αυτά δεν δικαιούμαστε να τα προσπεράσουμε ή να τα επικαλύψουμε με τη σιωπή μας γιατί οι λίθοι θα φωνάζουν και θα διαμαρτύρονται ότι, ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Α' ήταν όντως ο πρώτος και ο μεγαλύτερος ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΣ.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Η μέχρι του 1967 εκκλησιαστική περιουσία συρρικνώνονταν από απαλλοτριώσεις, καταπατήσεις, “φιλικές” ανταλλαγές, δωρεές, “νό-

μιμες” πωλήσεις κ.ά. Τώρα όμως άρχισε η αντίστροφος μέτρηση, άρχισαν να αγοράζονται εκτάσεις που συνορεύουν με εκκλησιαστικά ακίνητα. Ενδεικτικά, τέτοιες αγορές:

1) Οικοδομικό τετράγωνο επί της Λεωφόρου Αλεξάνδρας και επί των οδών, Π. Κυριακού και Τσόχα.

2) Οικόπεδο εντός του 79^{ου} Οικοδ. Τετραγώνου Βουλιαγμένης, για να ολοκληρωθεί η έκταση του τετραγώνου προς ανέγερση Ξενοδοχείου 850 κλινών.

3) Οικόπεδο δίπλα στο 401 Γ.Σ.Ν. για την καλύτερη αξιοποίηση του υφιστάμενου δικού της.

4) Αγροτική έκταση 180 στρεμμάτων στην περιοχή Στροφυλιά, προκειμένου, μεγαλώνοντάς την, να γίνει πιο χρήσιμη για μελλοντικές εγκαταστάσεις των τουριστικών συγκροτημάτων.

Αγοράστηκαν πολλές εκτάσεις που παρουσίαζαν ενδιαφέρον αξιοποιήσεως και ανήκαν σε ιερούς ναούς ή Μονές – κατόπιν σχετικού αιτήματος των ώστε να μην πωληθούν σε τρίτους. Αυτά είναι:

5) 300 στρέμματα από τον Ι. Ναό Αγ. Κων/νου Ανδραβίδας.

6) 45 στρέμματα από την Ι. Μονή Λοκρίδος.

7) 22,50 στρέμματα από την Ι. Μονή Ελεούσης Πατρών.

8) το 50% εκ 36 στρεμμάτων από την Ι.Μ. Πετράκη στην Πάτρα.

9) 9,5 στρεμ. από τον Ι. Ναό Αγ. Αικατερίνης Αχινού Φθιώτιδος.

Η Εκκλησία υπήρξε ο πρώτος δασοκτήμων της χώρας – μετά από το Κράτος – με θησαυρό αναξιοποίητο. Επάνω σ' αυτό οργανώθηκε σχετικός τομέας με γραφείο και με επικεφαλής αυτού τον πρώην Γ. Διευθυντή Δασών κ. Σκαλτσάν.

Συνέταξε μελέτες για την αξιοποίηση και εκμετάλλευση της δασικής περιουσίας.

1) Έκανε δασοπονικές μελέτες για πέντε δάση συνολικής εκτάσεως 41.500 στρεμ.

2) Συγκέντρωσε στοιχεία για σύνταξη άλλων έξι ακόμα δασών έκτασης 122.100 στρεμ.

3) Συνέταξε μελέτη δασικής οδοποιίας μήκους 14,5 χιλιομ.

4) Ήσκησε εποπτεία στην εκμετάλλευση των δασών.

5) Έκανε ειδική μελέτη για το ιδιοκτησιακό των εκτάσεων του ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΡΕΑ.

Η εφαρμογή όλων αυτών των μελετών και σε ορίζοντα 2-3 ετών, θα απέδιδαν κατά μέτριους υπολογισμούς περί τα 5.000.000 ετήσια.

Παράλληλα η Εταιρεία Προγραμματισμού και Αναπτύξεως (Ε.Π.Α.) που ιδρύθηκε τον Μάιο του 1972, άρχισε να υλοποιεί με προγραμματισμό τα σχέδια και τα έργα με γρήγορους ρυθμούς.

1) **Αξιοποίησε το οικόπεδο του Ορφανοτροφείου στη Βουλιαγμένη.** Εδώ προβλέπονταν η δημιουργία ενός τουριστικού συγκροτήματος δυναμικότητας 850 κλινών.

2) Το ίδιο και **για το κτήμα Φασκομηλιάς** – περίπου 1.200 στρεμμάτων, που αρχίζει από την λίμνη της Βουλιαγμένης και φθάνει μέχρι την Βάρκιζα. Το σχέδιο αξιοποίησης περιλαμβάνει: Δημιουργία ζωνών οργανωμένης δόμησης, εμπορικό κέντρο, οργανωμένες εγκαταστάσεις αθλοπαιδιών και αναψυχής, Ξενοδοχειακό συγκρότημα 850 περίπου κλινών κ.λ.π.

3) **Οικόπεδο κατασκηνώσεων** στο Μεγάλο Καβούρι.

4) **Περιοχή Βουλιαγμένης.** Η μελέτη ήταν έτοιμη, σύμφωνα με το «Σχέδιο Αραβαντινού» προβλέποντας κατοικίες με βάση την οργανωμένη δόμηση.

5) **Οικόπεδο Λίμνης.** Είχαν ετοιμαστεί όλες οι προδιαγραφές και περίμεναν σοβαρές προτάσεις από επενδυτές.

6) **Για το οικόπεδο της οδού Δεινοκράτους,** εκτάσεως 11,5 στρεμμάτων, του οποίου ένα μεγάλο μέρος αγοράστηκε από το πρώην 401 Γ.Σ.Ν., υπήρχε ενδιαφέρον 10 εταιριών.

7) **Το οικόπεδο Λεωφ. Αλεξάνδρας** – δίπλα στο γήπεδο του Παθηναϊκού – μεγάλωσε αρκετά μετά την αγορά διπλανού οικοπέδου και υπήρχε μεγάλο ενδιαφέρον από επενδυτές.

8) **Για το οικόπεδο της οδού Θουκυδίδου,** υπογράφηκε σύμβαση με όμιλο επιχειρηματιών υπό τον καθηγητή κ. Γεωργιάκη, για την κατασκευή του.

9) Για εκατοντάδες μικρά οικόπεδα είχαν υποβληθεί προτάσεις να αξιοποιηθούν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ: 10 - «ΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

συνέχεια από την 1η σελίδα

Οι Γάλλοι έκαναν την αμαρτία μόδα

σουν τη συνειδησή τους. Και όπως οι Αρχαίοι Έλληνες, για να δικαιολογούν τα πάθη τους, είχαν βρει τους δώδεκα θεούς, έτσι και αυτοί έψαξαν να βρουν μια θρησκεία που να δικαιολογεί τα πάθη τους, για να τους αναπαύσει σε αυτό το θέμα. Ο Μουσουλμανισμός κατά κάποιον τρόπο τους εξυπηρετεί.

Επιτρέπει να πάρουν όσες γυναίκες θέλουν, υπόσχεται στην άλλη ζωή ένα βου-

νό πλάφι, μια λίμνη γιαούρτι και ένα ποτάμι μέλι! Και όσες αμαρτίες και να έχουν, άμα τους λούσουν με ζεστό νερό, όταν πεθάνουν, καθαρίζονται! Πάνε στον Αλλάχ καθαροί! Τι άλλο θέλουν; Όλα βολικά! Αλλά οι Γάλλοι δε θα βρουν ανάπαυση. Πάνε να αναπαυθούν, αλλά δε θα αναπαυθούν, γιατί τα πάθη δε δικαιολογούνται.

Οτιδήποτε και αν κάνουν οι άνθρωποι, και

αναισθητοί να είναι, πάλι ανάπαυση δε βρίσκουν. Πάνε να δικαιολογήσουν τα αδικαιολογητά, αλλά εσωτερικά βασανίζονται, είναι αγριεμένοι. Γι' αυτό ζητούν ψυχαγωγίες, τρέχουν στα νταούλια, μεθούν, βλέπουν ... τηλεόραση.

Χαζεύουν δηλαδή, για να ξεχνιούνται, γιατί ελέγχονται. Και όταν κοιμούνται λες ότι ησυχάζουν; Υπάρχει συνειδηση βλέπεις. Η πρώτη Αγία Γραφή που έδωσε ο Θεός στους Πρωτό-

πλαστους είναι η συνειδηση, και εμείς την ξεσπώνουμε φωτουπία τώρα από τους γονείς μας. Όσο και αν την καταπατήσει κανείς τη συνειδησή του, πάλι μέσα του ελέγχεται. Γι' αυτό λένε: «**Τον τρώει το σαράκι**». Ναι δεν υπάρχει γλυκύτερο πράγμα από το να έχει κανείς αναπαυμένη τη συνειδησή του. Φτερά νιώθει μέσα του. Πετάει

(Αγιορείτου Λόγιου Α' Αγ. Παΐσιος 1988)

Ναι, δεν ανεβαίνει σε χαϊδουράκι. Όμως χρησιμοποιεί το αστικό λεωφορείο...» (Αρχ. Πετρ.)

ντας το ψέμα σαν ασπίδα των ενόχων.

Τα παρακάτω περιστατικά συνθέτουν ένα κομπολόι ατελεύτητων αθλιότητων, διαφθοράς συνειδήσεων και κατάχρησης υπηρεσιακής αρμοδιότητας.

Θα μνημονεύσω κάποια, ενδεικτικά, ως μια απολογία της εκτροπής των.

Ο π. αστυνομικός, και τώρα δημοσιογράφος και λογοτέχνης, μιλάει για «**μια Μεγάλη Εβδομάδα**» αόριστα, ίσως, για λογοτεχνικούς λόγους ή γιατί τη λησμόνησε. Γι' αυτό κι εμείς θα του θυμίσουμε, ότι ήταν τον Απρίλιο του 1990, και Μεγάλη Παρασκευή, στις 13 του μηνός, όταν τα παιδιά της Παναγίας: «**Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα... σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι...**». Αυτή την ημέρα επέλεξαν οι εξουσιαζόντες να στείλουν στη Λάρισα όλες τις δυνάμεις των ΜΑΤ της Ελλάδας, και όλες τις αστυνομικές δυνάμεις της Θεσσαλίας για να φυλάξουν την παρανομία και να πατάξουν την νομιμότητα.

Το σχέδιο, καλά οργανωμένο, για το πότε θα άρχιζε η επιχείρηση διάλυσης της συγκέντρωσης διαμαρτυρίας και το πώς θα την συκοφαντούσαν, διέρρευσε δημοσιογραφικά...

Οι «**ήρωες**» αυτής της αποτρόπαιης σκηνοθεσίας κατόρθωσαν να εισχωρήσουν ανάμεσα στους χιλιάδες Αγωνιζόμενους, εφοδιασμένοι με τα κατάλληλα «**εφόδια**» (πέτρες, αυγά, αναπτίρες...) περιμένοντας το σινιάλο.

Πριν ξεκινήσει το σκηνοθετημένο «**σόου**», η ομάδα περιφρούρησης κατόρθωσε να εντοπίσει τον πρώτο «**εμφυτευμένο**» άνδρα με μια σακούλα νάυλον γεμάτη αυγά! Θεώρησαν πρόβλεψη (σημειώστε λάθος) να τον παραδώσουν μαζί με το «**κατασχεθέν**» ενοχοποιητικό υλικό στον αστυνομικό Διευθυντή κ. Μιχόπουλο για την περαιτέρω νομική διαδικασία, ο οποίος έδειξε πως αιφνιδιάστηκε! Δεν άργησε όμως να τον ξεπροβοδίσει προς τα σκαλοπάτια της οδού Γεωργιάδου.

Με το που ξεκίνησε το «**σόου**» και εμφανίστηκε ο δεσπότης Δημήτριος (Μπεκιάρης) σκεπασμένος με την καμπαρντίνα – ως ομπρέλα – κάποιου Παπαδημητρίου, οι συγκεντρωμένες Αγωνιζόμενες γυναίκες αντελήφθησαν άγνωστο γύναιο να ανοίγει την τσάντα την γεμάτη με αυγά, έτοιμη να αρχίσει τον «**αυγοπόλεμο**». Γίνεται μια αναταραχή. Οι «**φίλοι**» αστυνομικοί, που ήταν επιφορτισμένοι να αγρυπνούν για την προστασία των...

εμφυτευμένων τους, μόλις αντιλήφθηκαν την ανακάλυψη, χώθηκαν μέσα στο μπούγιο των γυναικών, την άρπαξαν και δημιουργώντας ένα τοίχος προστασίας, την φυγάδευσαν. Τι έγινε; Ποια ήταν; Πώς βρέθηκε μέσα στους Αγωνιζόμενους μια άγνωστη με αυγά φορτωμένη; Μην το ερευνάτε γιατί αυτά αποτελούν... κρατικά απόκρυφα!

Ο λαός με φωνές ζητούσε να τηρηθούν οι νόμοι του κράτους, να μην παραβιάζουν το Σύνταγμα και να εφαρμόζουν τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Χώρας (ΣτΕ). Οι αποδοκιμασίες δονούσαν τη γύρω περιοχή. «**Οι παράνομοι ουκ ηβουλήθησαν συνιέναι**» (υμν. Μ. Παρασκευής). Ανησύχησαν και έβαλαν σε ενέργεια τα γκλομπς των οργάνων καταστολής. Άρχισε διωγμός, ξέσπασε κύμα μίσους – γιατί; – τους έπιασε μανία εξόντωσης, ξυλοφόρτωναν αθώους γέροντες, νέους, γυναίκες και παιδιά. Κι ενώ τα νοσοκομειακά αυτοκίνητα μάζευαν τους τραυματίες και τα θύματα, οι ασπιδοφόροι προσηλαθύναν με την βία να καταπνέξουν τη δικαιολογημένη αντίδραση του πιστού πληρώματος της εκκλησίας, προφασιζόμενοι την αναταραχή, ενώ η μόνη επιδίωξη των παρανομούντων – **κράτους και Εκκλησία** – ήταν να πάψει να μιλάει ο λαός του Θεού, να μην ακούγεται η φωνή του, να μη διαταράσσεται η θολή γαλήνη τους, ώστε να μην τους γίνεται καμιά υπόμνηση των ανομιμάτων τους!

Τα μέσα ενημέρωσης ντύθηκαν με τον μανδύα της αληθοφάνειας και με τους δόλιους σχεδιασμούς και τις δόλιες κινήσεις τους έγιναν θεραπευαίνιδες των αντικανονικών και άνομων συμπεριφορών. Η αποτύπωση των γεγονότων έδει-

ξε την επεξεργασία και την αλλοίωση των πραγματικών ιστορικών στοιχείων από την ευκαιρική σκοπιμότητα.

Οι γενιές, που θα ακολουθήσουν, θα διαβάζουν τα ανόθευτα κείμενα και θα τρομάζουν, θα στύβουν τα γεγονότα και θα βλέπουν **να τρέχει αίμα**, θα ακούν τα χρονικά και θα **αγριεύουν**.

Κύριε, πρώην αστυνομικό, που τώρα δηλώνεις δημοσιογράφος, πρέπει να γνωρίζεις ότι η δημοσιογραφία είναι ταπεινή διακονία της αλήθειας και του δικαίου, καλλιεργεί το ήθος και εξοστρακίζει την φαυλότητα.

Μια αλλοτριωμένη δημοσιογραφία είναι χαλκός δουλειάς, είναι διασυρμός της αξιοπρέπειας, αφαίρεση της ελευθερίας, αιχμαλωσία της υπευθυνότητας.

Ο δημοσιογράφος είναι ένας οδηγητής του λαού, που αναζητάει με πάθος την έντιμη πληροφόρηση, και ο ίδιος γίνεται φραγμός στην υπέρβαση και στην κατάχρηση.

Αναγκάζομαι με λύπη, αλλά και πικρία, αφού συκοφαντείτε ένα κόσμο ολόκληρο Αγωνιζόμενων («**Θεολογικών**») να φέρω στην μνήμη σας το συνταρακτικότερο γεγονός για το οποίο δεν σύρατε, σαν... έντιμος δημοσιογράφος, ούτε μια αράδα επί τριάνοντα χρόνια, που είχε γίνει το πρώτο θέμα στα μέσα ενημέρωσης για **μία μόνο ημέρα** και μετά, ως δια μαγείας έσβησε – «**ξεχάστηκε**» από τους πάντες! Τι έγινε άραγε; Ποια πρόσωπα υψηλά κρύβονταν πίσω;

Σας το υπενθυμίζω:

Μετά τα παραπάνω αναφερόμενα (γεγονότα Μ. Παρασκευής) και σε ένα μήνα μέσα, την ημέρα της εορτής του πολιούχου μας Αγίου Αχιλλείου (15 Μαΐου 1990)

στην ώρα της Θείας Λειτουργίας, χοροστατούντων επτά (7) επισκόπων, συνέβη το απίθανο γεγονός, να εκραγεί **βόμβα** εντός του ναού, που ήταν γερά αστυνομοκρατούμενος και λίγο αργότερα με την περιφορά της εικόνας και των ιερών Λειψάνων, πλησιάζοντας στο Αρχαίο Θέατρο **εξερράγη και δεύτερη!** Οι έρευνες που έγιναν, και τα αποτυπώματα που συνέλεξαν οι ανακριτικές αρχές έδειξαν τους ενόχους! Ποιοι να ήταν οι δράστες; Τους έμαθε κανείς; Το πρωτόγνωρο αυτό γεγονός τις αμέσως επόμενες ημέρες, κάλυψε του τάφου σιωπή. Οι δημοσιογραφικοί κάλαμοι έπαθαν αφλογιστία. Οι συντάκτες των ειδήσεων και των ρεπορτάζ το **έχασαν**. Ο αστυν. Διευθυντής «**συνταξιοδοτήθηκε**». Μέρος της ηγεσίας άλλαξε πόστα ή μετατέθηκε για «**υπηρεσιακούς**» λόγους.

Η σκηνοθετημένη επιχείρηση σπύλωσης των Αγωνιζόμενων (των Θεολογικών οπαδών, όπως αρέσκεστε να τους αποκαλείτε κ. πρώην...), που για μέρες εργάστηκαν να την οργανώσουν, έγινε το Βατερλώ τους!

«**Αστυνομικοί** – γράφετε – **επέστρεψαν γδαρμένοι στα σπάτια τους, με τις στολές γεμάτες από σπασμένα αυγά**». Τα πρόσωπα και τα γεγονότα όταν καταχωρούνται ως ιστορικές μνήμες, κύριε πρώην, ελέγχονται και ταξινομούνται. «**Εκάστω το έργο το πυρ δοκιμάζει**». Εξακριβώνεται η αλήθεια ή η αναλήθεια. Αυτό που προσπαθήσατε να λανσάρετε ως γεγονότα ιστορικά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, διότι, έγιναν μεν, αλλά, άλλοι ήταν οι συντελεστές της θεατρικής παράστασης κι όχι εκείνοι που

επιθυμείτε να εμφανίσετε. Μας θυμίσατε τις τελευταίες παραστάσεις στις συγκεντρώσεις για την Μακεδονία στο Σύνταγμα με τους κουκουλοφόρους – ευτυχώς δεν τους είχατε τότε – που έβγαιναν από το προαύλιο της Βουλής, περνούσαν μέσα από τις διμοιρίες των ΜΑΤ, πετούσαν μολότοφ, χτυπούσαν, έβαζαν φωτιές... Τα ΜΑΤ έριχναν καπνογόνα, δακρυγόνα για να τους διалύσουν υποτίθεται! Μέσα στην αναμπουμπούλα οι κουκουλοφόροι περνώνας δίπλα από τα ΜΑΤ ξανάμπαιναν στο προαύλιο της Βουλής. Κατά τα άλλα, έφταιξαν αυτοί που πήγαν οικογενειακώς – **γονείς, παιδιά, εγγόνια** – να

διαμαρτυρηθούν για το ξεπούλημα της Μακεδονίας! Και το ωραιότερο ήταν η ανακοίνωση της αστυνομίας που έλεγε: «**Εγινε προσπάθεια κατάληψης της Βουλής**». Από ποιους; Από τους «**χούλιγκανς**» νομοταγής πολίτες ασφαλώς (sic).

Κύριοι Πετρούλακη & Σια, εκείνο που θέλω να βγάλω από μέσα μου, είναι η οδύνη και η βαθεία θλίψη. Θέλω να φωνάξω δυνατά. Θέλω να σας κάνω μια δραματική έκκληση.

Σταματήστε επί τέλους να παρουσιάζετε το ψέμα για αλήθεια.

Σταματήστε... να πλαστογραφείτε τα πραγματικά γεγονότα.

Σταματήστε... να μεταδίδετε καλλωπισμένη την προπαγάνδα.

Σταματήστε... να χαράζετε παραπλανητικές κατευθύνσεις.

Σταματήστε... το αταίριαστο ιντερμέτζο σας.

Σταματήστε... τον μηχανισμό της παραπληροφόρησης.

Σταματήστε... να σκοτώνετε την ειλικρίνεια.

Σταματήστε... Σταματήστε... Σταματήστε...!

Πέστε την αλήθεια ή τουλάχιστον, αν δεν μπορείτε, σιωπήστε, διότι ο τρόμος που ζήσαμε δεν περιγράφεται. Στραγγαλίσατε την αξιοπρέπειά μας. Περάσαμε ώρες ανείπωτης αγωνίας. Φοβηθήκαμε, πονέσαμε, κλάψαμε. Είδαμε στιγμές να μεταβάλλονται οι συγκεντρώσεις σε κόλαση και το μέλλον να προβάλλεται σε εφιάλτη.

Συλλήθαμε βία σαν τους μεγαλύτους κακούργους. Πληρώσαμε το πιο ακριβό τίμημα στις δυνάμεις καταστολής. Χρόνια μας πυροβολείτε με ασίγηστο πάθος. Ο κορεσμός δεν στόμωσε τα πυροβόλα σας; Μετά από τόσες δεκαετίες δεν ανακόπηκε η ορμή σας, σχηματίζοντας εκατοντάδες δικαστικούς φακέλους, σπιλώνοντας και πληγώνοντας αθώες υπάρξεις, δίχως να νοιώθουν αναστολές.

Ζήσαμε σκληρές φρίκες και απανθρωπιές, που έμειναν στη μνήμη μας και στο σκευοφυλάκιο της ιστορίας για να στιγματίζουν την εποχή μας δεχόμενοι ένα αμειλικτό «**κατηγορώ**» των επόμενων γενεών.

Αν ρωτήσετε γιατί έγιναν όλα αυτά, η γραφίδα θα δυσκολευθεί να τα περιγράψει με κάποια λεπτομέρεια διότι θα χρειαστούν δεκάδες τόμοι και χιλιάδες σελίδες. Ο ιστορικός δε, που θα συγκεντρώσει τα στοιχεία για να κάνει τον απολογισμό, θα περιέλθει σε αμηχανία. Ο Σεραφειμικός οδοστρωτήρας ισοπέδωσε τα πάντα, αφού ως δόγμα του είχε το: «**Εγώ αγίους δεν θέλω στην Εκκλησία**». Κι επειδή ο Θεολόγος ήταν άγιος τον κάλεσε «**να πάει να κόψει το λαιμό του**» (εφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» 10/1/1992).

Κύριε, πρώην αστυνομικό της ασφάλειας, μας αιφνιδιάσατε, με την είδηση που την κρατούσατε «**κρυμμένη**» τριάντα χρόνια. Την είδηση ότι υπάρχουν συνάδελφοί σου αστυνομικοί ΓΔΑΡΜΕΝΟΙ από οπαδούς του μακαριστού Θεολόγου, τους λεγόμενους «**Θεολογικούς**».

Από την πρώτη στιγμή που διάβασα το ευφυολόγημά σου ένοιωσα το μυαλό μου να μπερδεύεται από εικόνες και περιστατικά. Για να ξεδιαλύνω τα πράγματα μέσα μου έτρεξα στο αρχείο ψάχνοντας επί ημέρες να βρω κάποιο σχετικό δημοσίευμα με το **ΓΔΑΡΜΕΝΟ άνθρωπο**, αλλά δεν βρήκα τίποτα!

Ψάχνοντας, άγγιξαν τα δάκτυλά μου πολλές παλιές στημένες παγιίδες. Είδαν τα μάτια μου εκατοντάδες φωτογραφίες, αποκόμματα εφημερίδων, περιοδικών, εκατοντάδες δικογραφίες και αστυνομικές μαρτυρικές καταθέσεις. Τίποτε το σχετικό. Έσφιξε η καρδιά μου όμως, όταν βρέθηκα μπροστά σε δημοσιεύματα της 15^{ης} Μαΐου με **100** περίπου τραυματισμένους (και **επτά βαριά**) να νοσηλεύονται στο νοσοκομείο, καθώς και της 28^{ης} Ιουλίου με πάνω από 150 τραυματισμένους στο νοσοκομείο και άλλους τόσους ελαφρύτερα, **με τη διαφορά ότι τα θύματα ήταν Αγωνιζόμενοι**.

Πάγωσε το αίμα μου όταν είδα στις φωτογραφίες – αδιάφυστοι μάρτυρες – τους εκατοντάδες αιμόφυρτους από τα «**αγιασμένα**» γκλομπς των ΜΑΤ και τους δεκάδες σωριασμένους στο δρόμο από την συντονισμένη επιδρομή τους μετά τη χρήση των «**ευλογημένων**» δακρυγόνων-καπνογόνων για την κατάληψη του οχυρού των («**Θεολογικών**») Αγωνιζόμενων!!!

Και δεν σταματήσατε εδώ κύριε Πετρούλακη – πρώην αστυνομικό –. Ψαχουλεύοντας το αρχείο – αναπλάθοντας στην οθόνη του λογισμού μου τις δραματικές στιγμές που βιώσαμε – απροσδόκητα βρέθηκε μπροστά μου φωτογραφικό υλικό που με έκανε να θολώσουν τα μάτια μου και να σκοτεινιάσει ο ορίζοντας... Θυμήθηκα τι μου είχε περιγράψει σε «**καφέ**» ανώτερο στέλεχος της αστυνομίας, μακαρίτης τώρα. Κύριε Τασ... - μου είπε – παρά τρίχα την Πέμπτη 28 Ιουλίου 1994, δεν ζήσαμε την «**σφαγή της Σμύρνης**», με το φορτίο από κοντόξυλα και τους μεταφερόμενους «**τσέτες**» έτοιμους να δράσουν αδιαφορώντας «**ποιον θα πάρει ο Χάρος**»! Η επιχείρηση δεν έγινε... και το φορτίο με τα κοντόξυλα την νύχτα εξαφανίστηκε.

Κύριε, για να ηρεμήσετε συνειδησιακά – **φαίνετε** – αφήσατε τη γραφίδα σας να ξεγλιστρήσει, και να χαράξει ψεύτικα γεγονότα τα οποία όμως, θα μείνουν σαν μνημεία δημοσιογραφικής εκτροπής!

Σας ερωτώ και σας προκαλώ. Αν έχετε ανθρώπους – **αστυνομικούς ΓΔΑΡΜΕΝΟΥΣ** – να μας τους δείξετε με στοιχεία (φωτογραφίες, βίντεο, δημοσιεύματα κ.ά.) με ημερομηνίες και τόπους, γιατί αλλιώς αποτελούν αισχρή συκοφαντία.

Κύριε Πετρούλακη, στη στροφή του δρόμου σε περιμένει μια αυστηρή φυσιογνωμία με την σπάθη υψωμένη, που δεν είναι άλλη από την αδέκαστη ιστορία την ανυπότακτη στις εντολές του παρασκηνίου γιατί έχει τη δική της διαλεκτική, φωτίζει τη γνησιότητα και απορρίπτει τη σκοπιμότητα. Αυτή θα κρίνει, θα ζυγίσει, και θα καταχωρήσει με ανεξίτηλα γράμματα τα γεγονότα στο βιβλίο της. Θα στεφανώσει την αλήθεια και τη δικαιοσύνη και θα παραδώσει στην αιώνια περιφρόνηση το ψέμα και την αδικία. Κανένας δεν θα κατορθώσει να την προσπεράσει ξεφεύγοντας από πλάγια μονοπάτια. Η ετυμολογία της – που θα την συνοδεύουν μνήμες – θα χρωματίζει με μελανά χρώματα το κάδρο της εποχής μας.

Κύριε Πετρούλακη, σήμερα με την λογοτεχνική-δημοσιογραφική σας πένα μπορείτε να παραπλανάτε την σύγχρονη κοινή γνώμη.

Δεν θα μπορέσετε όμως, ό,τι και να κάνετε, να παραπλανήσετε την ιστορία και Τον τα πάντα **Ορώντα**.